

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 24. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 392/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

Vispārējā tiesa

2016/C 392/02	Vispārējās tiesas priekšsēdētāja ievēlēšana	2
2016/C 392/03	Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana	2
2016/C 392/04	Palātu priekšsēdētāju ievēlēšana	2
2016/C 392/05	Palātu izveide un tiesnešu darbība palātās	2

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 392/06	Lieta C-374/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Rochus Geissel</i> , likvidējamās <i>RGEX GmbH i.L.</i> maksātnespējas administrators/ <i>Finanzamt Neuss</i>	5
---------------	---	---

2016/C 392/07	Lieta C-375/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. jūlijā iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin</i>	6
2016/C 392/08	Lieta C-409/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Symvoulío tis Epikrateias</i> (Grieķija) – <i>Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Paideias kai Thriskevmaton/Maria-Eleni Kálliri</i>	6
2016/C 392/09	Lieta C-415/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Judicial da Comarca do Porto</i> (Portugāle) – <i>David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA</i>	7
2016/C 392/10	Lieta C-419/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūlijā iesniedza <i>Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen</i> (Itālija) – <i>Sabine Simma Federspiel/Provincia autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA</i>	8
2016/C 392/11	Lieta C-420/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 10. maija spriedumu lietā T-529/13 <i>Balázs-Árpád Izsák</i> un <i>Dabis Attila</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 28. jūlijā iesniedza <i>Izsák Balázs-Árpád</i> un <i>Dabis Attila</i>	8
2016/C 392/12	Lieta C-421/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūlijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>Ministre des finances et des comptes publics/Marc Lassus</i>	9
2016/C 392/13	Lieta C-429/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. augustā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Łodzi</i> (Polija) – <i>Małgorzata Ciupa u.c./II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi</i> , tagad <i>Szpital Ginekologiczno-Położniczy im. dr. L. Rydygiera Sp. z o. o. w Łodzi</i>	10
2016/C 392/14	Lieta C-436/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. augustā iesniedza <i>Areios Pagos</i> (Grieķija) – <i>Georgios Leventis, Nikolaos Vafias/Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd</i>	11
2016/C 392/15	Lieta C-438/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 26. maija spriedumu apvienotajās lietās T-149/11 un T-157/12 2016. gada 4. augustā iesniedza Eiropas Komisija	12
2016/C 392/16	Lieta C-454/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Global Steel Wire, S.A.</i>	12
2016/C 392/17	Lieta C-455/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.</i>	13
2016/C 392/18	Lieta C-456/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Trefilerías Quijano, S.A.</i>	14
2016/C 392/19	Lieta C-457/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Global Steel Wire, S.A.</i>	14

2016/C 392/20	Lieta C-458/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Rivière Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.</i>	16
2016/C 392/21	Lieta C-459/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Rivière Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.</i>	17
2016/C 392/22	Lieta C-460/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Rivière Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Trefilerías Quijano, S.A.</i>	18
2016/C 392/23	Lieta C-461/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 <i>Moreda-Rivière Trefilerías u.c./Komisija</i> 2016. gada 12. augustā iesniedza <i>Moreda-Rivière Trefilerías, S.A.</i>	19

Vispārējā tiesa

2016/C 392/24	Lieta T-219/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Ferracci/Komisija</i> Valsts atbalsts — Pašvaldības nekustamā īpašuma nodeva — Atbrīvojums, kas piešķirts nekomerciāliem subjektiem, kuri veic noteiktas darbības — Vienots ienākumu nodokļa dokuments — Atbrīvojums no pašvaldības vienotās nodevas — Lēmums, kurā daļēji konstatēta valsts atbalsta neesamība un daļēji atzīts, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Tieša ietekme — Pieņemamība — Absolūta atgūšanas neiespējamība — Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu	22
2016/C 392/25	Lieta T-471/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedums – <i>Xellia Pharmaceuticals un Alpharma/Komisija</i> Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Antidepresantu, kas satur aktīvo farmaceitisko sastāvdaļu citalopramu, tirgus — Konkurences ierobežojuma mērķa dēļ jēdziens — Potenciāla konkurence — Ģenēriskās zāles — No patentu pastāvēšanas izrietošas barjeras iekļūšanai tirgū — Līgumi, kurus noslēdzis patenta īpašnieks un ģenērisko zāļu uzņēmums — Komisijas izmeklēšanas ilgums — Tiesības uz aizstāvību — Naudassodi — Tiesiskā noteiktība — Sodu tiesiskuma princips	22
2016/C 392/26	Lieta T-675/13: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>K Chimica/ECHA</i> REACH — Maksājums par vielas reģistrāciju — Mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirts samazinājums — Kļūda paziņojumā par uzņēmuma lielumu — Ieteikums 2003/361/EK — Lēmums, ar ko uzlikts administratīvs maksājums — Uzņēmuma lieluma noteikšana — ECHA pilnvaras	23
2016/C 392/27	Lieta T-17/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>U4U u.c./Parlaments un Padome</i> Ierēdņiem, kas ir norīkoti darbā trešajā valstī, piemērojamās speciālās normas un atkāpes — Ierēdņu ar administratora pakāpi karjera — Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu grozījumi — Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 — Pārkāpumi aktu pieņemšanas procedūrā — Apspriešanās ar Civildienesta noteikumu komiteju un arodbiedrību organizācijām neesamība	24

2016/C 392/28	Lieta T-54/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedums – <i>Goldfish</i> u.c./Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas un Nīderlandes Ziemeļjūras garneļu tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un pārdošanas apjomu sadale — Pierādījumu pieņemamība — Slepenu telefonsarunu ierakstu kā pierādījumu izmantošana — Maksātpējas vērtējums — Neierobežota kompetence	24
2016/C 392/29	Lieta T-76/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Morningstar</i> /Komisija Konkurence — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Konsolidētas reāllaika datu plūsmas pasaules tirgus — Lēmums, ar kuru par saistošām tiek atzītas saistības, ko piedāvājis uzņēmums, kurš atrodas dominējošā stāvoklī — Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. pants	25
2016/C 392/30	Lieta T-121/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>PT Pelita Agung Agrindustri</i> /Padome Dempings — Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports — Galīgais antidempinga maksājums — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 5. punkts — Normālā vērtība — Ražošanas izmaksas	26
2016/C 392/31	Lieta T-353/14 un T-17/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Itālija/Komisija Valodu lietojums — Paziņojumi par atklātajiem konkursiem administratoru pieņemšanai darbā — Otrās valodas izvēle no trijām — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. pants un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums	26
2016/C 392/32	Lieta T-456/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>TAO-AFI</i> un <i>SFIE-PE</i> /Parlaments un Padome Savienības ierēdņu un darbinieku atalgojums un pensijas — Ikgadēja korekcija — Regulas (ES) Nr. 422/2014 un 423/2014 — Pārkāpumi aktu pieņemšanas procedūrā — Apspriešanās ar arodbiedrību organizācijām neesamība	27
2016/C 392/33	Lieta T-587/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Crosfield Italia</i> /ECHA REACH — Maksājums par vielas reģistrāciju — Mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirts samazinājums — Kļūda paziņojumā par uzņēmuma lielumu — Ieteikums 2003/361/EK — Lēmums, ar ko uzlikts administratīvs maksājums — Pienākums norādīt pamatojumu	28
2016/C 392/34	Lieta T-709/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – <i>Tri-Ocean Trading</i> /Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda vērtējumā	28
2016/C 392/35	Lieta T-719/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – <i>Tri Ocean Energy</i> /Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda vērtējumā	29
2016/C 392/36	Lieta T-755/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Herbert Smith Freehills</i> /Komisija Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti par pārrunām pirms direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu pieņemšanas — Piekļuves atteikums — Izņēmums juridisko atzinumu aizsardzībai — Tiesības uz aizstāvību — Sevišķas sabiedrības intereses	30

2016/C 392/37	Lieta T-796/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Philip Morris/Komisija Piekļuve dokumentiem</i> — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kuri izstrādāti, veicot sagatavošanas darbus, lai pieņemtu direktīvu par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar tiesvedību un juridisko konsultāciju aizsardzību — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Sevišķas sabiedrības intereses	30
2016/C 392/38	Lieta T-830/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – <i>Farahat/Padome Kopējā ārpolitikas un drošības politika</i> — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda vērtējumā	31
2016/C 392/39	Lieta T-18/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Philip Morris/Komisija Piekļuve dokumentiem</i> — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas izstrādāti direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu sagatavošanas darbu posmā — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Tiesības uz aizstāvību — Sevišķas sabiedrības intereses	32
2016/C 392/40	Lieta T-57/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedums – <i>Trajektna luka Split/Komisija Valsts atbalsts</i> — Ostu pakalpojumi — Iespējamais atbalsts publiskajam prāmju operatoram Jadrolinija — Horvātijas iestāžu veikta ostas pakalpojumu tarifu Splitas ostā noteikšana attiecībā uz iekšzemes pārvadājumiem tādā līmenī, kas ir zemāks gan par tarifiem, kuri tiek piemēroti citās Horvātijas ostās, gan par starptautiskajiem pārvadājumiem piemērotajiem tarifiem — Privātais operators, kam pasažieru termināļa ekspluatācijai Splitas ostā ir piešķirta koncesija, kas esot ekskluzīva — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Atbalsta jēdziens — Valsts līdzekļi	32
2016/C 392/41	Lieta T-146/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – <i>hyphen/EUIPO – Skylotec</i> (Daudzstūra atspoguļojums) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlots daudzstūris — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju	33
2016/C 392/42	Lieta T-152/15 P: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – <i>Komisija/Kakol Apelācija</i> — Civildienests — Ierēdņi — Vispārējs konkurss — Kandidāta nepielaišana — Diploma neatzīšana — Pielaišana dalībai iepriekšējā konkursā — Līdzīgi konkursu nosacījumi — Pienākums norādīt pamatojumu	34
2016/C 392/43	Lieta T-159/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – <i>Puma/EUIPO – Gemma Group</i> (Lecoša kaķu dzimtas dzīvnieka attēls) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo lecošu kaķu dzimtas dzīvnieku, reģistrācijas pieteikums — Agrākas starptautiskas grafiskas preču zīmes, kas attēlo lecošu kaķu dzimtas dzīvnieku — Relatīvs atteikuma pamats — Laba pārvaldība — Pierādījumi par agrāku preču zīmju reputāciju — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts	34
2016/C 392/44	Lieta T-207/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedums – <i>National Iranian Tanker Company/Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika</i> — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Res judicata spēks — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums	35

2016/C 392/45	Lieta T-358/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – <i>Arrom Conseil/EUIPO – Puig France</i> (“Roméo has a Gun by Romano Ricci”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Roméo has a Gun by Romano Ricci” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NINA RICCI” un “RICCI” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Kaitējums reputācijai — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts	36
2016/C 392/46	Lieta T-371/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. jūlija spriedums – <i>Preferisco Foods/EUIPO – Piccardo & Savore’</i> (“PREFERISCO”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “PREFERISCO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “I PREFERITI” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	36
2016/C 392/47	Lieta T-390/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – <i>Perfetti Van Melle Benelux/EUIPO – PepsiCo</i> (“3D”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “3D” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas un grafiskas preču zīmes “3D’S” un “3D’s” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	37
2016/C 392/48	Lieta T-408/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – <i>Globo Comunicação e Participações/EUIPO</i> (skaņas preču zīme) Eiropas Savienības preču zīme — Skaņu preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	38
2016/C 392/49	Lieta T-410/15 P: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – <i>Pohjanmäki/Padome</i> Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2013. gada paaugstināšana amatā — Iecelēj institūcijas un konsultatīvās amatā paaugstināšanas komisijas attiecīgās lomas — Novērtējuma ziņojumu neesamība — Konsultatīvās amatā paaugstināšanas komisijas locekļu neiepazīšanās ar novērtējuma ziņojumiem — Amatā paaugstināšanas komisijas ziņotāja funkciju un bijušā novērtētāja funkciju saderība — Vienlīdzīga attieksme — Pienākums norādīt pamatojumu	38
2016/C 392/50	Lieta T-453/15: Vispārējās tiesas 201608253 spriedums – <i>Trinity Haircare/EUIPO – Advance Magazine Publishers</i> (“VOGUE”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “VOGUE” — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstoša rakstura neesamība — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopā ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu — Ļaunticība — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts	39
2016/C 392/51	Lieta T-479/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedums – <i>Lotte/EUIPO – Kuchenmeister</i> (“KOALA LAND”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “KOALA LAND” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KOALA” — Reģistrācijas pieteikuma daļēja noraidīšana — Sajaukšanas iespēja — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts	39
2016/C 392/52	Lieta T-557/15 P: Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – <i>De Esteban Alonso/Komisija</i> Apelācija — Civildienests — Civildienesta noteikumu 24. pants — Lūgums sniegt palīdzību — Kriminālprocess valsts tiesā — Iestādes lēmums kļūt par civilprasītāju krimināllietā — Prasības noraidīšana pirmajā instancē acīmredzamas nepamatotības dēļ — Procedūras pārkāpumi — Civildienesta noteikumu 24. panta piemērošanas nosacījumi	40
2016/C 392/53	Lieta T-563/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – <i>Paglieri Sell System/EUIPO</i> (“APOTEKE”) Eiropas Savienības preču zīme — Grafiskas preču zīmes “APOTEKE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	41

2016/C 392/54	Lieta T-424/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. augustā – <i>Gifi Diffusion/EUIPO</i> (“Footwear”)	41
2016/C 392/55	Lieta T-442/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. augustā – <i>Šroubárna Žďánice/Padome</i>	42
2016/C 392/56	Lieta T-459/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. augustā – Spānija/Komisija	42
2016/C 392/57	Lieta T-462/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. augustā – Portugāle/Komisija	43
2016/C 392/58	Lieta T-463/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. augustā – Portugāle/Komisija	44
2016/C 392/59	Lieta T-619/16: Prasība, kas celta 2016. gada 30. augustā – <i>Sicignano/EUIPO – Inprodi</i> (“GiCapri “a giacchetti’e capri”)	45
2016/C 392/60	Lieta T-621/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. augustā – <i>České dráhy/Eiropas Komisija</i>	46
2016/C 392/61	Lieta T-627/16: Prasība, kas celta 2016. gada 31. augustā – Čehijas Republika/Komisija	47
2016/C 392/62	Lieta T-631/16: Prasība, kas celta 2016. gada 2. septembrī – <i>Remag Metallhandel un Jaschinsky/Komisija</i>	47
2016/C 392/63	Lieta T-638/16: Prasība, kas celta 2016. gada 7. septembrī – <i>Deichmann/EUIPO – Vans</i> (Svītras uz kurpes sāna attēls)	48
2016/C 392/64	Lieta T-640/16: Prasība, kas celta 2016. gada 8. septembrī – <i>GEA Group/Komisija</i>	49
2016/C 392/65	Lieta T-642/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. septembrī – <i>Iame/EUIPO – Industrie Aeronautiche Reggiane</i> (“Parilla”)	50

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2016/C 392/01)

Jaunākā publikācija

OV C 383, 17.10.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 371, 10.10.2016.

OV C 364, 3.10.2016.

OV C 350, 26.9.2016.

OV C 343, 19.9.2016.

OV C 335, 12.9.2016.

OV C 326, 5.9.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja ievēlēšana

(2016/C 392/02)

2016. gada 20. septembra sanāksmē Vispārējās tiesas tiesneši saskaņā ar Reglamenta 9. panta 1. punktu tiesnesi Marku Jēgeru (*Marc Jaeger*) ievēlēja par Vispārējās tiesas priekšsēdētāju uz laikposmu no 2016. gada 20. septembra līdz 2019. gada 31. augustam.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka ievēlēšana

(2016/C 392/03)

2016. gada 20. septembra sanāksmē Vispārējās tiesas tiesneši saskaņā ar Reglamenta 9. panta 4. punktu tiesnesi Marku van der Vaudi (*Marc van der Woude*) ievēlēja par Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieku uz laikposmu no 2016. gada 20. septembra līdz 2019. gada 31. augustam.

Palātu priekšsēdētāju ievēlēšana

(2016/C 392/04)

2016. gada 21. septembrī Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 18. pantu *I. Pelikánová, M. Prek, S. Frimodt Nielsen, H. Kanninen, D. Gratsias, G. Berardis, V. Tomljenović, A. M. Collins* un *S. Gervasoni* ievēlēja par palātu, kurās ir trīs un pieci tiesneši, priekšsēdētājiem uz laikposmu no 2016. gada 21. septembra līdz 2019. gada 31. augustam.

Palātu izveide un tiesnešu darbība palātās

(2016/C 392/05)

2016. gada 21. septembrī Vispārējā tiesa 44 tiesnešu sastāvā nolēma attiecībā uz laikposmu no 2016. gada 21. septembra līdz 2019. gada 31. augustam izveidot sešas palātas, kurās ir pieci tiesneši un kas lietas izskata piecu un trīs tiesnešu sastāvā, kuri darbojas divos iztiesāšanas apakšsastāvos, un trīs palātas, kurās ir četri tiesneši un kas lietas izskata piecu un trīs tiesnešu sastāvā, kuri darbojas trīs iztiesāšanas apakšsastāvos, un 2016. gada 26. septembrī attiecībā uz laikposmu no 2016. gada 26. septembra līdz 2019. gada 31. augustam tiesnešu darbību palātās tādējādi noteikt šādi:

I palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētāja *I. Pelikánová*, tiesneši *V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen* un *U. Öberg*.

1. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

I. Pelikánová, palātas priekšsēdētāja;

a) *P. Nihoul* un *J. Svenningsen*, tiesneši;

b) *V. Valančius* un *U. Öberg*, tiesneši.

II palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *M. Prek*, tiesneši *E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke* un tiesnese *M. J. Costeira*.

2. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

M. Prek, palātas priekšsēdētājs;

a) F. Schalin un M. J. Costeira, tiesneši;

b) E. Buttigieg un B. Berke, tiesneši.

III palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs S. Frimodt Nielsen, tiesneši V. Kreuschitz, I. S. Forrester, tiesnese N. Póltorak un tiesnesis E. Perillo.

3. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

S. Frimodt Nielsen, palātas priekšsēdētājs;

a) I. S. Forrester un E. Perillo, tiesneši;

b) V. Kreuschitz un N. Póltorak, tiesneši.

IV palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs H. Kanninen, tiesneši J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín un tiesnese I. Reine.

4. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

H. Kanninen, palātas priekšsēdētājs;

a) J. Schwarcz un C. Iliopoulos, tiesneši;

b) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín un I. Reine, tiesneši.

V palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs D. Gratsias, tiesnese I. Labucka, tiesneši A. Dittrich, I. Ulloa Rubio un P. G. Xuereb.

5. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

D. Gratsias, palātas priekšsēdētājs;

a) A. Dittrich un P. G. Xuereb, tiesneši;

b) I. Labucka un I. Ulloa Rubio, tiesneši.

VI palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs G. Berardis, tiesneši S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi un tiesnese O. Spineanu-Matei.

6. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

G. Berardis, palātas priekšsēdētājs;

a) S. Papasavvas un O. Spineanu-Matei, tiesneši;

b) D. Spielmann un Z. Csehi, tiesneši.

VII palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētāja V. Tomljenović, tiesnese M. Kancheva, tiesnesis E. Bieliūnas, tiesnese A. Marcoulli un tiesnesis A. Kornezov.

7. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

V. Tomljenović, palātas priekšsēdētāja;

- a) E. Bieliūnas un A. Kornezov, tiesneši;
- b) E. Bieliūnas un A. Marcoulli, tiesneši;
- c) A. Marcoulli un A. Kornezov, tiesneši.

VIII palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs A. Collins, tiesnese M. Kancheva, tiesneši L. Madise, R. Barents un J. Passer.

8. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

A. Collins, palātas priekšsēdētājs;

- a) R. Barents un J. Passer, tiesneši;
- b) M. Kancheva un R. Barents, tiesneši;
- c) M. Kancheva un J. Passer, tiesneši.

IX palāta paplašinātā sastāvā, kas lietas izskata piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs S. Gervasoni, tiesneši E. Bieliūnas, L. Madise, R. da Silva Passos un tiesnese K. Kowalik-Bańczyk.

9. palāta, kas lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā:

S. Gervasoni, palātas priekšsēdētājs;

- a) L. Madise un R. da Silva Passos, tiesneši;
- b) L. Madise un K. Kowalik-Bańczyk, tiesneši;
- c) R. da Silva Passos un K. Kowalik-Bańczyk, tiesneši.

Trīs palātas, kurās ir četri tiesneši, lietas izskatīs kopā ar piekto tiesnesi, iekļaujot tiesnesi no vienas no pārējām divām palātām, kurās ir četri tiesneši, izņemot palātas priekšsēdētāju, kurš tiks izraudzīts uz vienu gadu saskaņā ar Reglamenta 8. pantā paredzēto rangu kārtību. 7. palāta tādējādi tiks paplašināta, pievienojot vienu tiesnesi no 8. palātas, 8. palāta – pievienojot vienu tiesnesi no 9. palātas, un 9. palāta – pievienojot vienu tiesnesi no 7. palātas.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. jūlijā iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) – *Rochus Geissel*, likvidējamās *RGEX GmbH i.L.* maksātnespējas administrators/*Finanzamt Neuss*

(Lieta C-374/16)

(2016/C 392/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Bundesfinanzhof***Pamatlietas puses***Prasītājs: Rochus Geissel, likvidējamās RGEX GmbH i.L. maksātnespējas administrators**Atbildētāja: Finanzamt Neuss***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai rēķinā, kas vajadzīgs, lai izmantotu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu atbilstoši Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 168. panta a) punktam, to lasot kopā ar 178. panta a) punktu, ir iekļauta “[pilnā] adrese” Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 226. panta 5. punkta izpratnē, ja pakalpojumu sniedzējs par sniegto pakalpojumu izsniegtajā rēķinā norāda adresi, kas gan ir viņam adresētu pasta sūtījumu saņemšanas adrese, bet kurā viņš neveic saimniecisko darbību?
- 2) Vai, ievērojot efektivitātes principu, Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts, to lasot kopā ar 178. panta a) punktu, liedz īstenot tādu valsts praksi, kas pakalpojumu saņēmēja labu ticību saistībā ar priekšnodokļa atskaitīšanas nosacījumu izpildi ņem vērā tikai īpašā pamatotības pārbaudes procedūrā, ko veic ārpus nodokļa aprēķina procedūras? Vai šajā ziņā var atsaukties uz Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punktu, to lasot kopā ar 178. panta a) punktu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. jūlijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) –
Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin**

(Lieta C-375/16)

(2016/C 392/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Bergisch Gladbach

Atbildētājs: Igor Butin

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (PVN direktīva) ⁽¹⁾ 226. panta 5. punkts paredz norādīt nodokļa maksātāja adresi, kurā viņš veic savu saimniecisko darbību?
- 2) Gadījumā, ja uz 1. jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde:
 - a) Vai PVN direktīvas 226. panta 5. punktā paredzētās adreses norādīšanai pietiek ar pastkastītes adresi?
 - b) Kāda adrese rēķinā jānorāda nodokļa maksātājam, kurš vada uzņēmumu (piemēram, e-komercijas jomā), kam nav savu komercietelpu?
- 3) Vai gadījumā, ja nav ievērotas PVN direktīvas 226. pantā paredzētās formālās prasības attiecībā uz rēķiniem, priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības jāpiešķir vienmēr, ja nav notikusi ļaunprātīga nodokļa nemaksāšana vai nodokļa maksātājs nav zinājis un nav varējis zināt par iesaistīšanos krāpniecībā, vai arī no tiesiskās palāvības principa šajā gadījumā izriet, ka nodokļa maksātājs ir darījis visu, ko no tā saprātīgi varētu pieprasīt, lai pārbaudītu rēķinā norādītās informācijas pareizību?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 22. jūlijā iesniedza Symvoulia tis Epikrateias (Grieķija) – Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Paideias kai Thriskevmaton/Maria-Eleni Kalliri

(Lieta C-409/16)

(2016/C 392/08)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulia tis Epikrateias (Grieķija)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ypourgos Esoterikon un Ypourgos Paideias kai Thriskevmaton

Atbildētāja: Maria-Eleni Kalliri

Prejudiciālais jautājums

Vai Prezidenta dekrēta Nr. 90/2003 1. panta 1. punkts, ar ko grozīts Prezidenta dekrēta Nr. 4/1995 2. panta 1. punkts un saskaņā ar kuru civilpersonām, kuras vēlas kandidēt uz uzņemšanu Policijas akadēmijas Policijas virsnieku un aģentu skolās, citu prasību starpā ir jāatbilst šādai prasībai: “(vīriešu un sieviešu) auguma garumam ir jābūt vismaz 1 metram un 70 centimetriem”, ir saderīgs ar Direktīvas 76/207/EEK ⁽¹⁾, Direktīvas 2002/73/EK ⁽²⁾ un Direktīvas 2006/54/EK ⁽³⁾ tiesību normām, kas aizliedz jebkādu netiešu diskrimināciju dzimuma dēļ attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem valsts sektorā (izņemot gadījumus, kad šādas faktiski diferencētas attieksmes pamatā ir objektīvi pamatoti iemesli, kas nekādi nav saistīti ar diskrimināciju dzimuma dēļ, un nepārsniedz to, kas ir atbilstošs un nepieciešams ar pasākumu izvirzītā mērķa sasniegšanai)?

- ⁽¹⁾ Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem (OV 1976, L 39, 40. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem (OV 2002, L 26, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV 2006, L 204, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 27. jūlijā iesniedza Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugāle) – David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

(Lieta C-415/16)

(2016/C 392/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Pamatlietas puses

Prasītājs: David Fernando Leal da Fonseca

Atbildētāja: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīvas 93/104/EK ⁽¹⁾ 5. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK ⁽²⁾ 5. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. pantu, tādiem darbiniekiem, kuri strādā maiņās un ar rotējošu atpūtas periodu, kuri ir nodarbināti iestādē, kas ir atvērta visās nedēļas dienās, tomēr tajā nav nepārtraukts darba laiks visu diennakti, obligātā atpūtas diena, uz kuru darbiniekam ir tiesības, noteikti ir jāpiesķir katrā septiņu dienu laikposmā, proti, vismaz septītajā dienā pēc sešām secīgām darba dienām?
- 2) Vai interpretācija, saskaņā ar kuru attiecībā uz šiem darbiniekiem uzņēmums var brīvi izvēlēties dienas, kurās tas katru nedēļu piesķir darbiniekam atpūtas laiku, uz kuru tam ir tiesības, tādējādi, ka darbiniekam var tikt noteikts pienākums nostrādāt līdz pat desmit darba dienām pēc kārtas, nepiešķirot virsstundas, ir saderīga ar iepriekš minētajām direktīvām un to noteikumiem?
- 3) Vai ar šīm direktīvām un to noteikumiem ir saderīga interpretācija, ka nepārtraukts divdesmit četru stundu atpūtas laikposms var sakrist ar jebkuru no kalendāra dienām noteiktā septiņu kalendāro dienu laikposmā un ka nākamais nepārtrauktais divdesmit četru stundu atpūtas laikposms (kam tiek pievienotas vienpadsmit dienas atpūtas stundas) arī var sakrist ar jebkuru no kalendārajām dienām septiņu kalendāro dienu laikposmā, kas seko iepriekš minētajam laikposmam?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva 93/104/EK par dažiem darba laika organizācijas aspektiem (OV 1993, L 307, 18. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūlijā iesniedza Tribunale di Bolzano/
Landesgericht Bozen (Itālija) – Sabine Simma Federspiel/Provincia autonoma di Bolzano, Equitalia
Nord SpA**

(Lieta C-419/16)

(2016/C 392/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sabine Simma Federspiel

Atbildētājas: Provincia autonoma di Bolzano un Equitalia Nord SpA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Direktīvas 75/363/EEK ⁽¹⁾, kas grozīta ar Direktīvu 82/76/EEK ⁽²⁾, 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un tajā minētais pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā tā, kas ir piemērojama pamatlietā un kas rezidentiem paredzētās atlīdzības izmaksu pakļauj nosacījumam, ka ārstam, kas saņem atlīdzību, ir jāiesniedz saistību raksts par to, ka viņš/viņa apņemas desmit gadu laikā pēc specializēto studiju diploma iegūšanas vismaz piecus gadus sniegt pakalpojumus Bolcāno autonomās provinces Valsts veselības aprūpes dienestā (*Servizio sanitario pubblico della Provincia Autonoma di Bolzano*), un kas minētā pienākuma pilnīgas neievērošanas gadījumā skaidri ļauj Bolcāno autonomajai provincei – administrācijai, kura finansē atlīdzību – saņemt atpakaļ summu līdz 70 % no izmaksātās stipendijas, kam pieskaitīti likumiskie procenti, kuri aprēķināti no brīža, kad iestāde izmaksāja atsevišķos maksājumus?
- 2) ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai LESD 45. pantā minētais darba ņēmēju brīvas pārvietošanās princips nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā tā, kas ir piemērojama pamatlietā un kas rezidentiem paredzētās atlīdzības izmaksu pakļauj nosacījumam, ka ārstam, kas saņem atlīdzību, ir jāiesniedz saistību raksts par to, ka viņš/viņa apņemas desmit gadu laikā pēc specializēto studiju diploma iegūšanas vismaz piecus gadus sniegt pakalpojumus Bolcāno autonomās provinces Valsts veselības aprūpes dienestā, un kas minētā pienākuma pilnīgas neievērošanas gadījumā skaidri ļauj Bolcāno autonomajai provincei – administrācijai, kura finansē atlīdzību – saņemt atpakaļ summu līdz 70 % no izmaksātās stipendijas, kam pieskaitīti likumiskie procenti, kuri aprēķināti no brīža, kad iestāde izmaksāja atsevišķos maksājumus?

⁽¹⁾ Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/363/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību (OV L 167, 14. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1982. gada 26. janvāra Direktīva 82/76/EEK, ar ko groza Direktīvu 75/362/EEK par ārstu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu un par pasākumiem, kas ļautu efektīvi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību, kā arī veicina pakalpojumu sniegšanas brīvību, kā arī Direktīvu 75/363/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību (OV L 43, 21. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 10. maija spriedumu lietā T-529/
13 Balázs-Árpád Izsák un Dabis Attila/Eiropas Komisija 2016. gada 28. jūlijā iesniedza Izsák Balázs-
Árpád un Dabis Attila**

(Lieta C-420/16 P)

(2016/C 392/11)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Izsák Balázs-Árpád un Dabis Attila (pārstāvis – D. Sobor, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Ungārija, Grieķijas Republika, Rumānija un Slovākijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 10. maija spriedumu lietā T-529/13 un saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu:
 - galvenokārt – izskatīt lietu pēc būtības un atcelt Komisijas 2013. gada 25. jūlija Lēmumu C(2013) 4975 *final*, ar kuru atteikts pieteikums reģistrēt prasītāju ierosināto pilsoņu iniciatīvu un kura atcelšanu apelācijas sūdzības iesniedzēji lūdza savā prasības pieteikumā;
 - pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka tiesvedības stadija neļauj pieņemt galīgo spriedumu, nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza šādus pamatus.

1. Pirmais pamats par Hartas 47. panta un Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 1. punkta pārkāpumu, it īpaši, ņemot vērā pienākumu sniegt informāciju par pierādīšanas pienākumu, ciktāl, pēc apelācijas sūdzības iesniedzēju domām, pirms sprieduma pasludināšanas Vispārējā tiesa lietas dalībniekus neinformēja, ka tā apstākli, ka gan Savienības, gan dalībvalstu veiktā Savienības kohēzijas politikas īstenošana apdraudētu nacionālo minoritāšu reģionu raksturīgās īpatnības un ka nacionālo minoritāšu reģionu etniskās, kultūras, reliģijas vai lingvistiskās īpatnības varētu tikt uzskatītas par būtisku vai pastāvīgu demogrāfisku atpalcību LESD 174. panta trešās daļas izpratnē, uzskata par faktu jautājumu, kas tiesvedībā ir jāpierāda.
2. Otrais pamats ir par LES 11. panta 4. punkta un Regulas par pilsoņu iniciatīvu⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, ciktāl, pēc apelācijas sūdzības iesniedzēju domām, Eiropas pilsoņu iniciatīva, kas ir tiesvedības priekšmets, atbilda LES 11. panta 4. punktam, jo organizatori to iesniedza jautājumā, kurā, pēc to ieskata, Līgumu īstenošanai ir nepieciešams Savienības tiesību akts, un Eiropas Komisija bija kompetenta iesniegt atbilstošu priekšlikumu. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Komisija var atteikties reģistrēt ierosināto pilsoņu iniciatīvu kompetences neesamības dēļ tikai tad, ja šī kompetences neesamība ir acīmredzama.
3. Trešais pamats ir par LESD 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 174. panta pārkāpumu, ciktāl LESD 174. pantā minēti tādu apstākļu piemēri, kas rada būtisku vai pastāvīgu ekonomisku vai demogrāfisku atpalcību un kuru dēļ Savienības kohēzijas politikai reģionam jāpievērš "īpašu vērību".
4. Ceturtais pamats ir par LESD 7. un 167. panta, LES 3. panta 3. punkta, Hartas 22. panta un Līgumu noteikumu par diskriminācijas aizliegumu pārkāpumu, jo Eiropas pilsoņu iniciatīva, kas ir tiesvedības priekšmets, sekmētu LESD 7. pantā prasīto Savienības politiku un darbību savstarpēju konsekvenci, veicinot to, ka kohēzijas politikā tiek ņemta vērā kultūru daudzveidība un tās ilgtspēja.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu (OV 2011, L 65, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) –
*Ministre des finances et des comptes publics/Marc Lassus***

(Lieta C-421/16)

(2016/C 392/12)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ministre des finances et des comptes publics*

Atbildētājs: *Marc Lassus*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai iepriekš minētās 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/434/EEK ⁽¹⁾ normas ir jāinterpretē tādējādi, ka – direktīvas piemērošanas jomā ietilpstošās vērtspapīru maiņas gadījumā – ar tām ir pretrunā nodokļa samaksas atlikšanas mehānisms, kurā ir paredzēts, ka, atkāpjoties no principa, saskaņā ar kuru kapitāla pieauguma nodokļa iekasējamības gadījums iestājas tā rašanās gadā, maiņas rezultātā gūtais kapitāla pieaugums tiek konstatēts un aprēķināts vērtspapīru maiņas darījuma laikā un tiek aplikts ar nodokli gadā, kurā ir iestājies notikums, ar kuru izbeidzas nodokļa samaksas atlikšana un kurš cita starpā var būt maiņas laikā saņemto vērtspapīru pārvešana?
- 2) Vai, pieņemot, ka kapitāla pieaugums var tikt aplikts ar nodokli, to var ieturēt valsts, kuras rīcībā bija nodokļu ieturēšanas kompetence maiņas darījuma brīdī, kaut gan šis maiņas sakarā saņemto vērtspapīru pārvešana ir citas dalībvalsts nodokļu ieturēšanas kompetencē?
- 3) Ja uz iepriekšējiem jautājumiem tiktu sniegta atbilde, ka ar direktīvu nav pretrunā tas, ka vērtspapīru apmaiņas rezultātā gūtais kapitāla pieaugums tiek aplikts ar nodokli vēlāk nekā maiņas rezultātā saņemtie vērtspapīri, tostarp arī tad, ja abi darījumi nav vienas un tās pašas dalībvalsts nodokļu ieturēšanas kompetencē, vai dalībvalsts, kurā maiņas rezultātā gūtais kapitāla pieauguma aplikšana ar nodokli ir tikusi atlikta, var ieturēt atlikto nodokli par kapitāla pieaugumu šīs pārvešanas laikā, ievērojot piemērojamos divpusējās nodokļu konvencijas noteikumus un neņemot vērā pārvešanas iznākumu, ja šis iznākums ir bijis kapitāla zaudējumi? Šis jautājums ir uzdots gan saistībā ar 1990. gada 23. jūlija direktīvu, gan saistībā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 43. pantā, kas ir kļuvis par Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantu, garantēto brīvību veikt uzņēmējdarbību situācijā, kad nodokļa maksātājs, kura nodokļu rezidence maiņas darījuma brīdī bija Francijā un kurš vērtspapīru pārvešanas darījuma brīdī saskaņā ar šī nolēmuma 4. punktā atgādinātajiem nosacījumiem, varēja izmantot pārvešanas rezultātā radušos kapitāla zaudējumu pārlikšanu?
- 4) Ja uz trešo uzdoto jautājumu tiktu sniegta atbilde, ka ir jāņem vērā maiņas rezultātā saņemto vērtspapīru pārvešanā radušies kapitāla zaudējumi, vai dalībvalstij, kurā tika gūts kapitāla pieaugums maiņas rezultātā, kapitāla zaudējumi ir jāpārliet uz kapitāla pieaugumu, vai, tā kā pārvešana nav tās nodokļu ieturēšanas kompetencē, atsacīties no maiņas rezultātā gūtā kapitāla pieauguma aplikšanas ar nodokli?
- 5) Ja uz ceturto uzdoto jautājumu tiktu sniegta atbilde, ka pārvešanas rezultātā radušies kapitāla zaudējumi ir jāpārliet uz maiņas rezultātā gūto kapitāla pieaugumu, kāda nodoto vērtspapīru iegādes cena ir jāņem par pamatu, lai aprēķinātu šīs pārvešanas rezultātā radušos kapitāla zaudējumus? It īpaši, vai ir jāņem par pamatu tāda vienota nodoto vērtspapīru iegādes cena kā visu vērtspapīru, ko sabiedrība ieguvusi maiņas rezultātā, kopējā vērtība, kāda ir norādīta deklarācijā par kapitāla pieaugumu, kas dalīta ar šo vērtspapīru skaitu maiņas laikā, vai ir jāņem par pamatu vidējā svērtā iegādes cena, ņemot vērā arī tādus darījumus, kas notikuši pēc maiņas, kā citas iegādes vai tās pašas sabiedrības vērtspapīru bezmaksas izplatīšana?

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/394 par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 225, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. augustā iesniedza *Sąd Okręgowy w Łodzi* (Polija) – *Małgorzata Ciupa u.c./II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi, tagad Szpital Ginekologiczno-Położniczy im. dr. L. Rydygiera Sp. z o. o. w Łodzi*

(Lieta C-429/16)

(2016/C 392/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Łodzi

Pamatlietas puses

Prasītāji: Małgorzata Ciupa u.c.

Atbildētāja: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi, tagad Szpital Ginekologiczno-Położniczy im. dr. L. Rydygiera Sp. z o. o. w Łodzi

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 98/59/EK ⁽¹⁾ 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devējam, kurš nodarbina vismaz 20 darba ņēmējus un plāno uzteikt darba līgumu nosacījumus darba ņēmējiem tādā skaitā, kāds minēts 2003. gada 13. marta Likuma par darba attiecību ar darba ņēmējiem izbeigšanas ar darba ņēmējiem nesaistītu iemeslu dēļ īpašiem noteikumiem (*Ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników*, Dz. U. 2003, Nr. 90, poz. 844, ar grozījumiem) 1. panta 1. punktā, ir jāpiemēro minētā likuma 2., 3., 4. un 6. pantā noteiktās procedūras, proti, šis pienākums ir spēkā šajos pantos paredzētajos gadījumos:

- 1) Darba kodeksa [*Kodeks pracy*] 241.¹³ panta 2. punkta saistībā ar 241.⁸ panta 2. punktu un 23.¹ pantu;
- 2) Darba kodeksa 241.¹³ panta 2. punkta saistībā ar 77.² panta 5. punktu vai 241.⁷ panta 1. punktu;
- 3) Darba kodeksa 42. panta 1. punkta saistībā ar 45. panta 1. punktu?

⁽¹⁾ Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu; OV L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. augustā iesniedza Areios Pagos (Grieķija) – Georgios Leventis, Nikolaos Vafias/Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

(Lieta C-436/16)

(2016/C 392/14)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos (Grieķija)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Georgios Leventis un Nikolaos Vafias

Atbildētājas: Malcon Navigation Co. Ltd un Brave Bulk Transport Ltd

Prejudiciālais jautājums

Vai jurisdikcijas klauzula, par kuru saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 23. panta 1. punktu vienojās uzņēmumi un kura šajā gadījumā ir iekļauta 2007. gada 14. novembra privāttiesiskajā līgumā, kas tika noslēgts starp pirmo un otro atbildētāju kasācijas instancē un kura 10. pantā ir noteikts: “šo līgumu reglamentē Apvienotās Karalistes tiesības, tas ir Apvienotās Karalistes tiesas jurisdikcijā un jebkurš strīds, kas no tā izriet vai ir ar to saistīts, ir ekskluzīvā Anglijas un Velsas Augstākās tiesas (*High Court*) jurisdikcijā”, runājot par otrā atbildētāja kasācijas instancē struktūru, kas to pārstāv un kas saskaņā ar Grieķijas Civillkodeksa 71. pantu uzņem par to atbildību, darbībām un bezdarbību, attiecas arī uz atbildīgajām personām, kuras darbojās, pildot savas funkcijas, un kuras saskaņā ar šo pašu pantu, to skatot kopā ar Grieķijas Civillkodeksa 926. pantu, ir solidāri atbildīgas ar uzņēmumu kā juridisku personu?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 26. maija spriedumu apvienotajās lietās T-149/11 un T-157/12 2016. gada 4. augustā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-438/16 P)

(2016/C 392/15)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Stromsky un D. Grespan)

Pārējie lietas dalībnieki: Francijas Republika, IFP Énergies nouvelles

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 26. maija spriedumu apvienotajās lietās T-479/11 un T-157/12, Francijas Republika un IFP Énergies nouvelles/Eiropas Komisija;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai no jauna un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem šajā instancē pieņemšanu atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija norāda trīs pamatus, kuri visi ir par LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu un, konkrētāk, kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz veidu, kā pierādīt priekšrocību, ko gūst uzņēmums no netiešas neierobežotas garantijas, kas izriet no tā statusa.

Ar pirmo pamatu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi interpretācijas kļūdu attiecībā uz atbalsta shēmas jēdzienu un nav ņēmusi vērā pasākuma spēju piešķirt priekšrocību, kas radot kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz tā pierādījuma veidu, kas Komisijai jāsniedz, lai tā konstatētu priekšrocību, kas kādam uzņēmumam izriet no tā RTPU statusa.

Otrais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi attiecībā uz vienkārša pieņēmuma par priekšrocības, kas izriet no netiešas neierobežotas garantijas, tvērumu un veidu, kā to atspēkot.

Trešais pamats ir par Vispārējās tiesas kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz pieņēmuma par priekšrocības, kas izriet no neierobežotas garantijas, piemērošanas jomu: šis pieņēmums loģiski esot piemērojams arī uzņēmuma, kam piešķirta garantija, attiecībām ar tā piegādātājiem un klientiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija 2016. gada 12. augustā iesniedza Global Steel Wire, S.A.

(Lieta C-454/16 P)

(2016/C 392/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Global Steel Wire, S.A. (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-438/12 līdz T-441/12 un it īpaši lietā T-438/12 *Global Steel Wire, S.A./Eiropas Komisija*;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, par nepieņemamu atzīstot pamatu, kas saistīts ar apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ar nepareizu juridisku mērauklu vērtējot otro pieteikumu par maksātspējas neesamību un līdz ar to – jautājumu par prasības pieņemamību.
3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot vai klaji sagrozot pierādījumus, neesot izpildījusi pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā un esot pārkāpusi tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī neesot sniegusi pamatojumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija* 2016. gada 12. augustā iesniedza *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.*

(Lieta C-455/16 P)

(2016/C 392/17)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-438/12 līdz T-441/12 un it īpaši lietā T-440/12 *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A./Eiropas Komisija*;
- piespriest Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, par nepieņemamu atzīstot pamatu, kas saistīts ar apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
 2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ar nepareizu juridisku mērauklu vērtējot otro pieteikumu par maksātspējas neesamību un līdz ar to – jautājumu par prasības pieņemamību.
 3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot vai klaji sagrozot pierādījumus, neesot izpildījusi pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā un esot pārkāpusi tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī neesot sniegusi pamatojumu.
-

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija* 2016. gada 12. augustā iesniedza *Trefilerías Quijano, S.A.*

(Lieta C-456/16 P)

(2016/C 392/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Trefilerías Quijano, S.A.* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-438/12 līdz T-441/12 un it īpaši lietā T-439/12 *Trefilerías Quijano/Eiropas Komisija*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, par nepieņemamu atzīstot pamatu, kas saistīts ar apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ar nepareizu juridisku mērauklu vērtējot otro pieteikumu par maksātspējas neesamību un līdz ar to – jautājumu par prasības pieņemamību.
3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot vai klaji sagrozot pierādījumus, neesot izpildījusi pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā un esot pārkāpusi tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī neesot sniegusi pamatojumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija* 2016. gada 12. augustā iesniedza *Global Steel Wire, S.A.*

(Lieta C-457/16 P)

(2016/C 392/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Global Steel Wire, S.A.* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-426/10 līdz T-429/10 un it īpaši lietā T-429/10 *Global Steel Wire S.A./Eiropas Komisija*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus trīspadsmit pamatus:

Par vainošanu pārkāpumā, konkrēti – jautājums par papildu pazīmēm:

1. **Pirmkārt**, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus un neesot sniegusi pamatojumu jautājumā par apgalvoto strukturālo saišu esamību TQ un GSW starpā līdz 1996. gadam, un esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, juridiski kvalificējot faktus saistībā ar subjektiem, kas ir vainīgi pārkāpuma izdarīšanā visā pārkāpuma laikā.
2. **Otrkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējuma pierādījumus, neesot izpildījusi ar pārbaudi tiesā saistītos pienākumus un neesot sniegusi pamatojumu, kā arī esot izmantojusi nepareizu juridisku mērauklu, vērtējot vienīgā administratora pilnvaras kā juridiski būtisku pazīmi, kas it kā liecinot par vienas saimnieciskās vienības esamību.
3. **Treškārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, veidama juridisko kvalificēšanu, un esot sagrozījusi faktus jautājumā par konkurentu uztveri.
4. **Ceturtkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, juridiski kvalificējot faktus jautājumā par personāla pārklāšanos.
5. **Piektkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, juridiski kvalificējot faktus jautājumā par AP ražošanas un realizācijas darbību sadalījumu GSW un tai piederošo uzņēmumu starpā.
6. **Sestkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, juridiski kvalificējot faktus jautājumā par apgalvoto sanāksmi.

Par vainošanu pārkāpumā, konkrēti – jautājums par uzņēmumu pēctecību:

7. **Septītkārt**, uzņēmumu pēctecību Vispārējā tiesa esot vērtējusi ar nepareizu juridisku mērauklu.
8. **Astotkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, juridiski kvalificējot faktus, uzskatīdama, ka par *Trenzas y Cables* izturēšanos ir atbildīgas gan GSW, gan MRT.

Par vainošanu pārkāpumā, konkrēti – jautājums par būtiskas ietekmes īstenošanas konstatējumu un pierādījumiem, kas sniegti, lai atspēkotu prezumpciju par izšķirošas ietekmes faktisku īstenošanu:

9. **Devītkārt**, izšķirošas ietekmes īstenošanu Vispārējā tiesa esot vērtējusi ar nepareizu juridisku mērauklu un neesot sniegusi pamatojumu jautājumā par to, vai uz GSW ir attiecināma TQ izturēšanās visā pārkāpuma laikā.
10. **Desmitkārt**, izšķirošas ietekmes faktiskas īstenošanas esamību Vispārējā tiesa esot vērtējusi ar nepareizu juridisku mērauklu, tā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegusi, lai atspēkotu prezumpciju par to, ka tā īstenojusi izšķirošu ietekmi pār sev piederošajiem uzņēmumiem, un neesot izpildījusi ar pārbaudi tiesā saistītos pienākumus.

Par maksātspējas neesamību:

11. **Vienpadsmitkārt**, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārkāpjot tiesības uz aizstāvību, uzskatīdama, ka, tā kā un ciktāl savu vērtējumu par apelācijas sūdzības iesniedzējas maksātspēju Komisija bija balstījusi uz tās norādītajiem un tai zināmajiem faktiem, Komisija it kā esot ievērojusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklaustītai.

12. **Divpadsmitkārt**, jautājumā par apgalvoto apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēju piesaistīt ārējo finansējumu Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, jo tā neesot saskaņā ar tiesībās noteikto izmantojusi savas ar pārbaudi tiesā saistītās pilnvaras, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizpildīdama pienākumu sniegt pamatojumu, un, visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozīdama faktus un pierādījumus jautājumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēju piesaistīt ārējo finansējumu.
13. **Trīspadsmitkārt**, jautājumā par apgalvoto apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēju vērsties pie akcionāriem Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi savu pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā, uzskatīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot nosūtījusi Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu tās akcionāru kapitāla lielumu, un turklāt Vispārējā tiesa neesot sniegusi pamatojumu, jo nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc šīs lietas dalībnieces piesauktajiem *Deloitte* ziņojumiem neesot pierādījuma spēka.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija* 2016. gada 12. augustā iesniedza *Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.*

(Lieta C-458/16 P)

(2016/C 392/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L. (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-438/12 līdz T-441/12 un it īpaši lietā T-441/12 *Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L./Eiropas Komisija*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlidzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, par nepieņemamu atzīstot pamatu, kas saistīts ar apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ar nepareizu juridisku mērauklu vērtējot otro pieteikumu par maksātspējas neesamību un līdz ar to – jautājumu par prasības pieņemamību.
3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot vai klaji sagrozot pierādījumus, neesot izpildījusi pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā un esot pārkāpusi tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kā arī neesot sniegusi pamatojumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija* 2016. gada 12. augustā iesniedza *Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.*

(Lieta C-459/16 P)

(2016/C 392/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-426/10 līdz T-429/10 un it īpaši lietā T-428/10 *Trenzas y Cables de Acero PSC/Eiropas Komisija*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ar nepareizu juridisku mērauklu konstatējuma, ka *Tycsa PSC* it kā esot saimnieciski vienota ar *MRT*, jo *Trenzas y Cables*, kuras 100 % kontrolē bija atradusies *Tycsa PSC*, izzuda, un *MRT* nav *Trenzas y Cables* tiesību un pienākumu pārmantotāja.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pienācīgas juridiskās mērauklas izmantošanu un neesot sniegusi pamatojumu, ciktāl tā nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc ar zvērestu apliecinātajām *Tycsa PSC* ģenerāldirektoru liecībām it kā neesot pamatojuma, lai tās būtu juridiski nozīmīga pazīme jautājumā par vienas saimnieciskas vienības esamību.
3. Vispārējā tiesa esot nepareizi kvalificējusi faktus, proti, konkurentu iespaidus, jo uzskatīja, ka šie iespāidi ir papildu un tādējādi juridiski nozīmīga pazīme, lai pierādītu, ka *Tycsa PSC*, *GSW* un pārējie šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošie uzņēmumi veido vienu saimniecisku vienību.
4. Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi faktus, proti, *Tycsa PSC*, *GSW* un pārējo šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošo uzņēmumu personāla pārklāšanos, jo uzskatīja, ka šī pārklāšanās ir papildu un tādējādi juridiski nozīmīga pazīme, lai pierādītu, ka šie uzņēmumi veido vienu saimniecisku vienību.
5. Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi faktus, proti, *Trenzas y Cables* ar kādu konkurentu rīkoto sanākumi, jo šo sanākumi uzskatīja par papildu pazīmi, kas liecina par to, ka *Tycsa PSC* ietilpst kādā saimnieciskā vienībā, kurā mātessabiedrība ir *GSW*.
6. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi ar pārbaudi tiesā saistītos pienākumus, jo noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par savu nepiederību *Trenzas y Cables* un *GSW* veidotai saimnieciskai vienībai, pat nepievērsusies to pierādījumu izvērtēšanai, kas bija iesniegti, lai atspēkotu apgalvoto prezumpciju par izšķirošas ietekmes īstenošanu.

7. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārkāpjot tiesības uz aizstāvību, uzskatīdama, ka, tā kā un ciktāl savu vērtējumu par apelācijas sūdzības iesniedzējas maksātspēju Komisija bija balstījusi uz tās norādītajiem un konstatētajiem faktiem, Komisija esot ievērojusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklausītai.
8. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot saskaņā ar tiesībās noteikto izmantojusi savas ar pārbaudi tiesā saistītās pilnvaras, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizpildīdama pienākumu sniegt pamatojumu, un, visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozīdama faktus un pierādījumus jautājumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēju piesaistīt ārējo finansējumu.
9. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi savu pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā, jo uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja it kā neesot nosūtījusi Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu tās akcionāru kapitāla lielumu. Turklāt Vispārējā tiesa neesot sniegusi pamatojumu, ciktāl tā nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc Tyca PSC piesauktajiem Deloitte ziņojumiem neesot pierādījuma spēka.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija 2016. gada 12. augustā iesniedza Trefilerías Quijano, S.A.

(Lieta C-460/16 P)

(2016/C 392/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Trefilerías Quijano, S.A. (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-426/10 līdz T-429/10 un it īpaši lietā T-427/10 Trefilerías Quijano/Eiropas Komisija;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozot faktus un pierādījumus, kā arī neesot sniegusi pamatojumu jautājumā par apgalvoto strukturālo saišu esamību TQ un GSW starpā līdz 1996. gadam, esot nepareizi un/vai *ultra vires* izmantojusi savas ar pārbaudi tiesā saistītās pilnvaras un katrā ziņā esot balstījusies uz faktiem, kas visādā ziņā ir nebūtiski, un/vai esot kļūdaini kvalificējusi šos faktus kā pazīmes, kas liecina par strukturālām saitēm, un katrā ziņā esot nepareizi piemērojusi par pārkāpumu atbildīgās personas jēdzienu, norādīdama uz TQ piederību *Celsa* grupai.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pienācīgas juridiskās mērauklas izmantošanu un pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi savus ar pārbaudi tiesā saistītos pienākumus, jo uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija vienīgi iesniegusi “savu ģenerāldirektoru apliecinājumus” (patiesībā TQ ģenerāldirektoru ar zvērestu apliecinātas liecības), lai pierādītu, ka GSW kā vienīgajam administratoram piekritošās izpildu un kontroles pilnvaras bija deleģētas attiecīgajiem TQ ģenerāldirektoriem, un ka TQ tirgū darbojās patstāvīgi. Turklāt Vispārējā tiesa neesot sniegusi pamatojumu, ciktāl tā nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc ar zvērestu apliecinātajām TQ ģenerāldirektoru liecībām, ko šī lietas dalībiece ir piesaukusi, neesot pamatojuma.

3. Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi faktus, proti, konkurentu iespaidus, jo uzskatīja, ka šie iespāidi ir papildu un tādējādi juridiski nozīmīga pazīme, lai pierādītu, ka TQ, GSW un pārējie šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošie uzņēmumi veido vienu saimniecisku vienību. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozot faktus un pierādījumus jautājumā par konkurentu uztveri.
4. Vispārējā tiesa esot nepareizi kvalificējusi faktus, proti, TQ, GSW un pārējo šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošo uzņēmumu personāla pārklāšanos, jo uzskatīja, ka šī pārklāšanās ir papildu un tādējādi juridiski nozīmīga pazīme, lai pierādītu, ka šie uzņēmumi veido vienu saimniecisku vienību, kurā mātessabiedrība ir GSW.
5. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kvalificējot vairākus faktus, proti, ražošanas un realizācijas darbību sadalījumu četru uzņēmumu starpā, jo tā šo sadalījumu uzskatīja par juridiski nozīmīgu papildu pazīmi, kas liecina par to, ka TQ ietilpst kādā saimnieciskā vienībā, kuru veido GSW un pārējie šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošie uzņēmumi.
6. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā jautājumā par juridisko mērauklu, pēc kuras vērtējama apgalvotā izšķirošās ietekmes īstenošana, un katrā ziņā neesot sniegusi pamatojumu jautājumā par apgalvoto GSW izšķirošās ietekmes īstenošanu pār TQ.
7. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi ar pārbaudi tiesā saistītos pienākumus, jo noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka GSW neesot īstenojusi izšķirošu ietekmi pār TQ.
8. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārkāpjot tiesības uz aizstāvību, jo uzskatīja, ka, tā kā un ciktāl savu vērtējumu par apelācijas sūdzības iesniedzējas maksātspēju Komisija bija balstījusi uz tās norādītajiem un tai zināmajiem faktiem, Komisija it kā esot ievērojusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklaustītai.
9. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot saskaņā ar tiesībās noteikto izmantojusi savas ar pārbaudi tiesā saistītās pilnvaras. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizpildīdama pienākumu sniegt pamatojumu. Visbeidzot, Vispārējā tiesa katrā ziņā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozīdama faktus un pierādījumus jautājumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēju piesaistīt ārējo finansējumu.
10. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi savu pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā, uzskatīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot nosūtījusi Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu tās akcionāru kapitāla lielumu. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa neesot sniegusi pamatojumu, ciktāl tā nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc šīs lietas dalībnieces piesauktajiem *Deloitte* ziņojumiem neesot pierādījuma spēka.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2016. gada 2. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-426/10 līdz T-429/16 un no T-438/12 līdz T-441/12 *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija* 2016. gada 12. augustā iesniedza *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.*

(Lieta C-461/16 P)

(2016/C 392/23)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.* (pārstāvji – F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedumu lietās no T-426/10 līdz T-429/10 un it īpaši lietā T-426/10 *Moreda-Riviere Trefilerías*/Eiropas Komisija;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Par MRT pēcteces statusu:

1. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izmantodama nepareizu juridisku mērauklu, lai vērtētu uzņēmumu pēctecību, konkrēti MRT pēctecību attiecībā uz *Trenzas y Cables*.
2. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar faktu juridisko kvalificēšanu, uzskatīdama, ka MRT kā apgalvotā *Trenzas y Cables* pēctece ir atbildīga par *Trenzas y Cables* izturēšanos laikā no 1993. gada 10. jūnija līdz 1996. gada 19. oktobrim.
3. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nesniedzama pamatojumu, jo noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumus jautājumā par divkāršo inkriminēšanu.

Par papildu faktoriem:

4. Vispārējā tiesa ne tikai esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pienācīgas juridiskās mērauklas izmantošanu, bet arī neesot sniegusi pamatojumu, ciktāl tā nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc ar zvērestu apliecinātajām *Trenzas y Cables* ģenerāldirektoru liecībām, ko MRT ir piesaukusi, it kā neesot pamatojuma.
5. Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi faktus, proti, konkurentu iespaidus, jo uzskatīja, ka šie iespaidi ir papildu un tādējādi juridiski nozīmīga pazīme, lai pierādītu, ka *Trenzas y Cables*, GSW un šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošie uzņēmumi veido vienu saimniecisku vienību. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozot faktus un pierādījumus jautājumā par konkurentu uztveri.
6. Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi faktus, proti, *Trenzas y Cables*, GSW un šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošo uzņēmumu personāla pārklāšanos, jo uzskatīja, ka šī pārklāšanās ir papildu un tādējādi juridiski nozīmīga pazīme, lai pierādītu, ka GSW piederošie uzņēmumi nav patstāvīgi attiecībā pret savu mātessabiedrību.
7. Vispārējā tiesa esot kļūdaini kvalificējusi vairākus faktus, proti, *Trenzas y Cables* ar kādu konkurentu rīkoto sanāksmi, jo tā šo sanāksmi uzskatīja par papildu pazīmi, kas liecina par to, ka *Trenzas y Cables*, kuras pēctece esot MRT (kas gan tā patiesībā nav), ietilpst kādā saimnieciskā vienībā, kurā mātessabiedrība ir GSW.

Par prezumpcijas atspēkošanai sniegtajiem pierādījumiem:

8. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi ar pārbaudi tiesā saistītos pienākumus, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par savu nepiederību *Trenzas y Cables*, GSW un šai pēdējai minētajai sabiedrībai piederošo uzņēmumu veidotai saimnieciskai vienībai tā noraidīja, pat nepievērsusies to pierādījumu izvērtēšanai, kas bija iesniegti, lai atspēkotu apgalvoto prezumpciju par izšķirošas ietekmes īstenošanu.
9. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārkāpjot tiesības, jo uzskatīja, ka, tā kā un ciktāl savu vērtējumu par apelācijas sūdzības iesniedzējas maksātspēju Komisija bija balstījusi uz tās norādītajiem un tai zināmajiem faktiem, Komisija esot ievērojusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklautai.

10. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot saskaņā ar tiesībās noteikto izmantojusi savas ar pārbaudi tiesā saistītās pilnvaras. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizpildīdama pienākumu sniegt pamatojumu. Visbeidzot, Vispārējā tiesa katrā ziņā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozīdama faktus un pierādījumus jautājumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēju piesaistīt ārējo finansējumu.
 11. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējot pierādījumus, un katrā ziņā neesot izpildījusi savu pienākumu veikt neierobežotu pārbaudi tiesā, uzskatīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot nosūtījusi Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu tās akcionāru kapitāla lielumu. Turklāt Vispārējā tiesa neesot sniegusi pamatojumu, ciktāl tā nav izskaidrojusi iemeslus, kāpēc šīs lietas dalībnieces piesauktajiem *Deloitte* ziņojumiem neesot pierādījuma spēka.
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – *Ferracci/Komisija*

(Lieta T-219/13) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Pašvaldības nekustamā īpašuma nodeva — Atbrīvojums, kas piešķirts nekomerciāliem subjektiem, kuri veic noteiktas darbības — Vienots ienākumu nodokļa dokuments — Atbrīvojums no pašvaldības vienotās nodevas — Lēmums, kurā daļēji konstatēta valsts atbalsta neesamība un daļēji atzīts, ka atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Reglamentējošs akts, kas nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Tieša ietekme — Pieņemamība — Absolūta atgūšanas neiespējamība — Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 392/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Pietro Ferracci (San Cesareo, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji A. Nucara un E. Gambaro, vēlāk E. Gambaro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji V. Di Bucci, G. Conte un D. Grespan, vēlāk G. Conte, D. Grespan un F. Tomat)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri un G. De Bellis)

Priekšmets

Prasība, kura pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas 2012. gada 19. decembra Lēmumu 2013/284/ES par valsts atbalstu S.A.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Itālijas īstenotā shēma attiecībā uz atbrīvojuma no pašvaldības nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu nekustamajam īpašumam, ko noteiktiem mērķiem izmanto nekomerciāli subjekti (OV 2013, L 166, 24. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Pietro Ferracci sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Itālijas Republika savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar iestāšanos lietā sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 164, 8.6.2013.

Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedums – *Xellia Pharmaceuticals un Alpharma/Komisija*

(Lieta T-471/13) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Antidepresantu, kas satur aktīvo farmaceitisko sastāvdaļu citalopramu, tirgus — Konkurences ierobežojuma mērķa dēļ jēdziens — Potenciāla konkurence — Ģenēriskās zāles — No patentu pastāvēšanas izrietošas barjeras iekļūšanai tirgū — Līgumi, kurus noslēdzis patenta īpašnieks un ģenērisko zāļu uzņēmums — Komisijas izmeklēšanas ilgums — Tiesības uz aizstāvību — Naudassodi — Tiesiskā noteiktība — Sodu tiesiskuma princips

(2016/C 392/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Xellia Pharmaceuticals ApS (Kopenhāgena, Dānija) un Alpharma, LLC, agrāk Zoetis Products LLC (Florham Park, Ņūdžersija, ASV) (pārstāvis – D. Hull, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castilla Contreras un B. Mongin, kuriem palīdz B. Rayment, barrister)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2013. gada 19. jūnija lēmumu C(2013) 3803 *final* par [LESD] 101. panta un EEZ nolīguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta AT/39226 – *Lundbeck*) un samazināt naudassoda, kas prasītājām uzlikts ar šo lēmumu, summu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Xellia Pharmaceuticals ApS* un *Alpharma LLC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 325, 9.11.2013.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – *K Chimica/ECHA*

(Lieta T-675/13) ⁽¹⁾

REACH — Maksājums par vielas reģistrāciju — Mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirts samazinājums — Kļūda paziņojumā par uzņēmuma lielumu — Ieteikums 2003/361/EK — Lēmums, ar ko uzlikts administratīvs maksājums — Uzņēmuma lieluma noteikšana — ECHA pilnvaras

(2016/C 392/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *K Chimica Srl* (Mirano, Itālija) (pārstāvji – R. Buizza un M. Rota, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (pārstāvji – sākotnēji M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage un J. P. Trnka, vēlāk M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage un J. P. Trnka, pārstāvji, kam palīdz C. Garcia Molyneux, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt ECHA 2013. gada 15. oktobra Lēmumu SME(2013) 3665, ar kuru ir konstatēts, ka prasītāja nav sniegusi nepieciešamos pierādījumus, lai saņemtu mazajiem uzņēmumiem paredzēto maksājuma samazinājumu, un tai ir piemērots administratīvais maksājums; otrkārt, prasību atzīt prasītājai mazā uzņēmuma statusu un piemērot tai atbilstošo maksājumu un, treškārt, prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, par ECHA izdoto rēķinu atcelšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) 2013. gada 15. oktobra Lēmumu SME(2013) 3665;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ECHA sedz savus, kā arī atlīdzina *K Chimica Srl* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 45, 15.2.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – U4U u.c./Parlaments un Padome(Lieta T-17/14) ⁽¹⁾

Ierēdņiem, kas ir norīkoti darbā trešajā valstī, piemērojamās speciālās normas un atkāpes — Ierēdņu ar administratora pakāpi karjera — Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu grozījumi — Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 — Pārkāpumi aktu pieņemšanas procedūrā — Apspriešanās ar Civildienesta noteikumu komiteju un arodbiedrību organizācijām neesamība

(2016/C 392/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Union pour l'unité (U4U) (Brisele, Beļģija), Unité & solidarité – Hors Union (USHU) (Brisele), Regroupement Syndical (RS), (St Josse ten Noode, Beļģija), Georges Vlandas (Brisele) (pārstāvis – F. Krenc, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji – A. Troupiotis un E. Taneva) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji M. Bauer un A. Bisch, vēlāk M. Bauer, M. Veiga un J. Herrmann)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Currall un G. Gattinara, vēlāk G. Gattinara un F. Simonetti)

Priekšmets

Ar LESD 263. pantu pamatota prasība atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulas (ES, Euratom) Nr. 1023/2013, ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 2013, L 287, 15. lpp.), 1. panta 27., 61., 70. punktu un 73. punkta k) apakšpunktu, ciktāl ar šīm normām groza minēto Civildienesta noteikumu 45. pantu un I, X un XIII pielikumu, kuri ir Regulas Nr. 31 (EEK)/11 (EAEK), ar kuru nosaka Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 1962, 45, 1385. lpp.), pielikumā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Union pour l'Unité (U4U), Unité & solidarité – Hors Union (USHU), Regroupement Syndical (RS) un Georges Vlandas atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 112, 14.4.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 8. septembra spriedums – Goldfish u.c./Komisija(Lieta T-54/14) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas un Nīderlandes Ziemeļjūras garneļu tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Cenu noteikšana un pārdošanas apjomu sadale — Pierādījumu pieņemamība — Slepenu telefonsarunu ierakstu kā pierādījumu izmantošana — Maksātspējas vērtējums — Neierobežota kompetence

(2016/C 392/28)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Goldfish BV (Zautkampa, Nīderlande), Heiploeg BV (Zautkampa), Heiploeg Beheer BV (Zautkampa) un Heiploeg Holding BV (Zautkampa) (pārstāvji – P. Glazener un B. Winters, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji F. Ronkes Agerbeek un P. Van Nuffel, vēlāk – P. Van Nuffel un H. van Vliet)

Priekšmets

Par prasību atbilstoši LESD 263. pantam, pirmkārt, atcelt Komisijas 2013. gada 27. novembra Lēmumu C(2013) 8286 *final*, par izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu (lieta AT.39633 – Garneles), ciktāl tas attiecas uz prasītājām, un, otrkārt, prasība samazināt tām uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Goldfish BV, Heiploeg BV, Heiploeg Beheer BV un Heiploeg Holding BV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 71, 8.3.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Morningstar/Komisija

(Lieta T-76/14) ⁽¹⁾

Konkurence — Dominējošā stāvokļa launprātīga izmantošana — Konsolidētas reāllaika datu plūsmas pasaules tirgus — Lēmums, ar kuru par saistošām tiek atzītas saistības, ko piedāvājis uzņēmums, kurš atrodas dominējošā stāvoklī — Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. pants

(2016/C 392/29)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Morningstar, Inc. (Čikāga, Ilinoisa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – S. Kinsella, K. Daly, P. Harrison, solicitors, un M. Abenhaïm, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castilla Contreras, A. Dawes un F. Ronkes Agerbeek)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Thomson Reuters Corp. (Toronto, Kanāda) un Reuters Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – A. Nourry, G. Olsen un C. Ghosh, solicitors)

Priekšmets

Par prasību, kura pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas 2012. gada 20. decembra Lēmumu C (2012) 9635 par procedūru saskaņā ar LESD 102. pantu un EEZ līguma 54. pantu (Lieta COMP/D2/39.654 – Reuters Instrument Codes (RICs)).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Morningstar, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 135, 5.5.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – PT Pelita Agung Agrindustri/Padome(Lieta T-121/14) ⁽¹⁾**Dempings — Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas imports — Galīgais antidempinga maksājums — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 5. punkts — Normālā vērtība — Ražošanas izmaksas**

(2016/C 392/30)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PT Pelita Agung Agrindustri (Medana, Indonēzija) (pārstāvji – F. Graafsma un J. Cornelis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji S. Boelaert, vēlāk H. Marcos Fraile, pārstāves, kurā palīdz R. Bierwagen un C. Hipp, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, M. França un A. Stobiecka-Kuik) un European Biodiesel Board (EBB) (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – O. Prost un M.-S. Dibling, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu un kurā tiek lūgts atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV 2013, L 315, 2. lpp.), ciktāl tajā prasītājam ir piemērots antidempinga maksājums

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz PT Pelita Agung Agrindustri;
- 2) Eiropas Savienības Padomes sedz savus, kā arī atlīdzina PT Pelita Agung Agrindustri tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija un European Biodiesel Board (EBB) sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 112, 14.4.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Itālija/Komisija(Lieta T-353/14 un T-17/15) ⁽¹⁾**Valodu lietojums — Paziņojumi par atklātajiem konkursiem administratoru pieņemšanai darbā — Otrās valodas izvēle no trijām — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. punkts, 27. pants un 28. panta f) punkts — Nediskriminācijas princips — Samērīgums**

(2016/C 392/31)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Currall un G. Gattinara (lietas T-353/14 un T-17/15) un F. Simonetti (lieta T-17/15), vēlāk – M. Gattinara un F. Simonetti)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Lietuvas Republika (pārstāvji – D. Kriauciūnas un V. Čepaitė)

Priekšmets

Lietā T-353/14 prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/276/14, lai izveidotu rezerves sarakstu administratoru pieņemšanai darbā (OV 2014, C 74 A, 4. lpp.), un lietā T-17/15 prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/294/14, lai izveidotu rezerves sarakstu administratoru datu aizsardzības jomā pieņemšanai darbā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja iestādē (OV 2014, C 391 A, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-353/14 un T-17/15 apvienot sprieduma taisīšanai;
- 2) atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/276/14, lai izveidotu rezerves sarakstu administratoru pieņemšanai darbā, un paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/294/14, lai izveidotu rezerves sarakstu administratoru datu aizsardzības jomā pieņemšanai darbā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja iestādē;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Itālijas Republikas tiesāšanās izdevumus;
- 4) Lietuvas Republika savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar iestāšanos lietā T-17/15 sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 212, 7.7.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – TAO-AFI un SFIE-PE/Parlaments un Padome

(Lieta T-456/14) ⁽¹⁾

Savienības ierēdņu un darbinieku atalgojums un pensijas — Ikgadēja korekcija — Regulas (ES) Nr. 422/2014 un 423/2014 — Pārkāpumi aktu pieņemšanas procedūrā — Apspriešanās ar arodbiedrību organizācijām neesamība

(2016/C 392/32)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO-AFI) (Brisele, Beļģija) un Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Brisele) (pārstāvji – M. Casado García-Hirschfeld un J. Vanden Eynde, advokāti)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji – A. Troupiotis un E. Taneva) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bauer un E. Rebasti)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Currall un G. Gattinara, vēlāk G. Gattinara un F. Simonetti)

Priekšmets

Ar LESD 263. pantu pamatota prasība atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regulas (ES) Nr. 422/2014 un Nr. 423/2014, ar ko no 2011. gada 1. jūlija koriģē Eiropas Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumu un pensijas, kā arī korekcijas koeficientus, kurus piemēro šim atalgojumam un pensijām (OV 2014, L 129, attiecīgi 5. un 12. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

- 2) Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO-AFI) un Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) atļūdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 261, 11.8.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Crosfield Italia/ECHA

(Lieta T-587/14) ⁽¹⁾

REACH — Maksājums par vielas reģistrāciju — Mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem piešķirts samazinājums — Kļūda paziņojumā par uzņēmuma lielumu — Ieteikums 2003/361/EK — Lēmums, ar ko uzlikts administratīvs maksājums — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 392/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Crosfield Italia Srl (Verona, Itālija) (pārstāvis – M. Baldassarri, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (pārstāvji – sākotnēji M. Heikkilä, E. Bigi, J. P. Trnka un E. Maurage, vēlāk M. Heikkilä, J. P. Trnka un E. Maurage, pārstāvji, kam palīdz C. Garcia Molyneux, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt ECHA 2014. gada 28. maija Lēmumu SME(2013) 4672, ar kuru ir konstatēts, ka prasītāja neatbilst nosacījumiem, lai saņemtu mazajiem uzņēmumiem paredzēto maksājuma samazinājumu, un tai ir piemērots administratīvais maksājums, un, otrkārt, prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt rēķinus, kurus ECHA ir izdevusi pēc Lēmuma SME(2013) 4672 pieņemšanas

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (ECHA) 2014. gada 28. maija Lēmumu SME(2013) 4672;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 361, 13.10.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – Tri-Ocean Trading/Padome

(Lieta T-709/14) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda vērtējumā

(2016/C 392/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tri-Ocean Trading (George Town, Kaimanu Salas) (pārstāvji – B. Kennelly, barrister, P. Saini, QC, un N. Sheikh, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – B. Driessen un A. Vitro)

Priekšmets

Prasība, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/488/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2014, L 217, 49. lpp.), un Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 793/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2014, L 217, 10. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas lēmumu 2014/488/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 793/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz Tri–Ocean Trading;
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Tri–Ocean Trading tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 448, 15.12.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – Tri Ocean Energy/Padome

(Lieta T-719/14) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda vērtējumā

(2016/C 392/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tri Ocean Energy (Kaira, Ēģipte) (pārstāvji – B. Kennelly, barrister, P. Saini, QC, un N. Sheikh, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – B. Driessen un A. Vitro)

Priekšmets

Prasība, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Padomes 2014. gada 26. septembra Īstenošanas lēmumu 2014/678/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2014, L 283, 59. lpp.), un Padomes 2014. gada 26. septembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1013/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2014, L 283, 9. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2014. gada 26. septembra Īstenošanas lēmumu 2014/678/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un Padomes 2014. gada 26. septembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1013/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, ciktāl šie tiesību akti attiecas Tri–Ocean Energy;
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Tri–Ocean Energy tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 448, 15.12.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Herbert Smith Freehills/Komisija(Lieta T-755/14) ⁽¹⁾

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti par pārrunām pirms direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu pieņemšanas — Piekļuves atteikums — Izņēmums juridisko atzinumu aizsardzībai — Tiesības uz aizstāvību — Sevišķas sabiedrības intereses

(2016/C 392/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Herbert Smith Freehills LLP (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – P. Wytinck, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz un F. Clutche-Duvieusart)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – E. Rebasti, J. Herrmann un M. Veiga)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 236. pantam atcelt Komisijas 2014. gada 24. septembra Lēmuma *Gestdem* 2014/2070, ar kuru ir atteikta piekļuve dažiem dokumentiem, kas saistīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.), pieņemšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Herbert Smith Freehills LLP sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Philip Morris/Komisija(Lieta T-796/14) ⁽¹⁾

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kuri izstrādāti, veicot sagatavošanas darbus, lai pieņemtu direktīvu par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar tiesvedību un juridisko konsultāciju aizsardzību — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Sevišķas sabiedrības intereses

(2016/C 392/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Philip Morris Ltd (Richmond, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – K. Nordlander un M. Abenhaïm, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Baquero Cruz un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība, kura pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 24. septembra lēmumu Ares (2014) 3142109, ciktāl prasītājam tika liegta pilnīga piekļuve pieprasītajiem dokumentiem, izņemot tajos ietvertos grozītos personas datus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Philip Morris Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 56, 16.2.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – Farahat/Padome

(Lieta T-830/14) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitikas un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda vērtējumā

(2016/C 392/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mohamed Farahat (Kaira, Ēģipte) (pārstāvji – B. Kennelly, barrister, P. Saini, QC un N. Sheikh, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – B. Driessen un A. Vitro)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam, ar kuru tiek lūgts atcelt Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas lēmumu 2014/730/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2014, L 301, 36. lpp.), un Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1105/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2014, L 301, 7. lpp.), tiktāl, ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas lēmumu 2014/730/KĀDP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1105/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, tiktāl, ciktāl tie attiecas uz Mohamed Farahat;
- 2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina M. Farahat tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 96, 23.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – Philip Morris/Komisija(Lieta T-18/15) ⁽¹⁾

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas izstrādāti direktīvas par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu sagatavošanas darbu posmā — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Tiesības uz aizstāvību — Sevišķas sabiedrības intereses

(2016/C 392/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Philip Morris Ltd (Richmond, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – K. Nordlander un M. Abenhaim, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Baquero Cruz un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2014. gada 6. novembra lēmumu Ares(2014) 3694540, ar kuru tika atteikta piekļuve konkrētiem dokumentiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.), pieņemšanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2014. gada 6. novembra lēmumu Ares(2014) 3694540, ar kuru tika atteikta piekļuve konkrētiem dokumentiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK, pieņemšanu, jo ar to tiek atteikta piekļuve 6. dokumenta trešās rindkopas pirmajiem trim teikumiem;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) katra lietas dalībiece sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 107, 30.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedums – Trajektna luka Split/Komisija(Lieta T-57/15) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Ostu pakalpojumi — Iespējamais atbalsts publiskajam prāmju operatoram Jadrolinija — Horvātijas iestāžu veikta ostas pakalpojumu tarifu Splitas ostā noteikšana attiecībā uz iekšzemes pārvadājumiem tādā līmenī, kas ir zemāks gan par tarifiem, kuri tiek piemēroti citās Horvātijas ostās, gan par starptautiskajiem pārvadājumiem piemērotajiem tarifiem — Privātais operators, kam pasažieru termināļa ekspluatācijai Splitas ostā ir piešķirta koncesija, kas esot ekskluzīva — Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība — Atbalsta jēdziens — Valsts līdzekļi

(2016/C 392/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Trajektna luka Split d.d. (Splita, Horvātija) (pārstāvji – M. Bauer, H.-J. Freund un S. Hankiewicz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouchagiar un P. J. Loewenthal)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam, kurā ir lūgts atcelt Komisijas 2014. gada 15. oktobra Lēmumu C(2013) 7285 *final* par valsts atbalstu SA.37265 (2014/NN) – Horvātija – Iespējamais valsts atbalsts *Jadrolinija*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Trajektna luka Split d.d. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 118, 13.4.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – *hyphen/EUIPO – Skylotec* (Daudzstūra atspoguļojums)

(Lieta T-146/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlots daudzstūris — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju

(2016/C 392/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *hyphen GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvji – M. Gail un M. Hoffmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – M. Fischer)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Skylotec GmbH* (Neivīda, Vācija) (pārstāvji – M. De Zorti un M. Helfrich, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 9. marta lēmumu lietā R 1506/2014-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Skylotec* un *hyphen*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 9. marta lēmumu lietā R 1506/2014-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Skylotec GmbH* un *hyphen GmbH*, ciktāl Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka ir atzīstams, ka reģistrētās Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks ir zaudējis savas tiesības saistībā ar 9. un 25. klasē ietilpstošajām precēm atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina hyphen tiesāšanās izdevumus;

4) Skylotec sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 171, 26.5.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – Komisija/Kakol

(Lieta T-152/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Vispārējs konkurss — Kandidāta nepielaišana — Diploma neatzīšana — Pielaišana dalībai iepriekšējā konkursā — Līdzīgi konkursu nosacījumi — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 392/42)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji F. Simonetti, J. Currall un G. Gattinara, vēlāk F. Simonetti un G. Gattinara)

Atbildētāja: Danuta Kakol (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis – R. Duta, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 22. janvāra spriedumu Kakol/Komisija (F-1/14 un F-48/14, EU:F:2015:5), prasot atcelt šo spriedumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 22. janvāra spriedumu Kakol/Komisija (F-1/14 un F-48/14, EU:F:2015:5);
- 2) nodot lietu atpakaļ Vispārējās tiesas palātai, kas nav izskatījusi šo apelācijas sūdzību;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 190, 8.6.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – Puma/EUIPO – Gemma Group (Lecoša kaķu dzimtas dzīvnieka attēls)

(Lieta T-159/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo lecošu kaķu dzimtas dzīvnieku, reģistrācijas pieteikums — Agrākas starptautiskas grafiskas preču zīmes, kas attēlo lecošu kaķu dzimtas dzīvnieku — Relatīvs atteikuma pamats — Laba pārvaldība — Pierādījumi par agrāku preču zīmju reputāciju — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts

(2016/C 392/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Puma SE (Herzogenaurach, Vācija) (pārstāvji – P. González Bueno Catalán de Ocón, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – sākotnēji P. Bullock, vēlāk – D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Gemma Group Srl (Cerasolo AUSA, Itālija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2014. gada 19. decembra lēmumu lietā R 1207/2014–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Puma un Gemma Group

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2014. gada 19. decembra lēmumu lietā R 1207/2014–5;
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp Puma SE radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 171, 26.5.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedums – *National Iranian Tanker Company*/Padome

(Lieta T-207/15) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Res judicata spēks — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums

(2016/C 392/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *National Iranian Tanker Company* (Teherāna, Irāna) (pārstāvji – T. de la Mare, QC, M. Lester, J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley un C. Murphy, solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji N. Rouam un M. Bishop, vēlāk M. Bishop un A. Vitro)

Priekšmets

Galvenokārt prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes 2015. gada 12. februāra Lēmumu (KĀDP) 2015/236, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2015, L 39, 18. lpp.), un Padomes 2015. gada 12. februāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/230, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2015, L 39, 3. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju, un pakārtoti prasība, kas ir pamatota ar LESD 277. pantu un ar ko tiek lūgts atzīt, ka nav piemērojams Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.), 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.), 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts, ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

2) *National Iranian Tanker Company* un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedums – *Arrom Conseil/EUIPO – Puig France* (“*Roméo has a Gun by Romano Ricci*”)

(Lieta T-358/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “*Roméo has a Gun by Romano Ricci*” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “*NINA RICCI*” un “*RICCI*” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Kaitējums reputācijai — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts

(2016/C 392/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Arrom Conseil* (Parīze, Francija) (pārstāvji – C. Herissay Ducamp un J. Blanchard, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – H. Kunz)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Puig France SAS* (Parīze, Francija) (pārstāvis – E. Armijo Chávarri, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 26. marta lēmums lietā R 1020/2014–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Puig France* un *Arrom Conseil*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Arrom Conseil* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un *Puig France SAS* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. jūlija spriedums – *Preferisco Foods/EUIPO – Piccardo & Savore’* (“*PREFERISCO*”)

(Lieta T-371/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “*PREFERISCO*” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “*I PREFERITI*” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 392/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Preferisco Foods Ltd* (Vankūvera, Colombie-Britannique, Kanāda) (pārstāvji – G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal un E. Armero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – K. Sidat Humphreys un J.–F. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Piccardo & Savore' Srl* (Chiusavecchia, Itālija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 15. aprīļa lēmumu lietā R 2598/2013–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Piccardo & Savore'* un *Preferisco Foods*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Preferisco Foods Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – *Perfetti Van Melle Benelux/EUIPO – PepsiCo* (“3D”)

(Lieta T-390/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “3D” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas un grafiskas preču zīmes “3D’S” un “3D’s” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 392/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Perfetti Van Melle Benelux BV* (Breda, Nīderlande) (pārstāvis – P. Testa, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – J. Ivanauskas un A. Folliard Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *PepsiCo, Inc.* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 8. maija lēmumu lietā R 465/2014–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *PepsiCo* un *Perfetti Van Melle Benelux*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Perfetti Van Melle Benelux BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

**Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – *Globo Comunicação e Participações/EUIPO*
(skaņas preču zīme)**

(Lieta T-408/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Skaņu preču zīmes reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2016/C 392/48)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Globo Comunicação e Participações S/A* (Riodežaneiro, Brazīlija) (pārstāvji – E. Gaspar un M. E. De Moro Giafferri, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 18. maija lēmumu lietā R 2945/2014–5 attiecībā uz pieteikumu skaņu preču zīmi reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Globo Comunicação e Participações S/A* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – *Pohjanmäki*/Padome

(Lieta T-410/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2013. gada paaugstināšana amatā — Iecelēj institūcijas un konsultatīvās amatā paaugstināšanas komisijas attiecīgās lomas — Novērtējuma ziņojumu neesamība — Konsultatīvās amatā paaugstināšanas komisijas locekļu neiepazīšanās ar novērtējuma ziņojumiem — Amatā paaugstināšanas komisijas ziņotāja funkciju un bijušā novērtētāja funkciju saderība — Vienlīdzīga attieksme — Pienākums norādīt pamatojumu

(2016/C 392/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Jaana Pohjanmäki (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – M. Velardo, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – E. Rebasti un M. Bauer)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 18. maija spriedumu *Pohjanmäki*/Padome (F-44/14, EU:F:2015:46), lūdzot šo spriedumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Jaana Pohjanmäki sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 201608253 spriedums – Trinity Haircare/EUIPO – Advance Magazine Publishers (“VOGUE”)

(Lieta T-453/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “VOGUE” — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstoša rakstura neesamība — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopā ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu — Ļaunticība — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 392/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Trinity Haircare AG (Herisau, Šveice) (pārstāvji – J. Kroher un K. Bach, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – J. Lewis un J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – D. Ivison, barrister)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 27. maija lēmumu lietā R 2426/2014–4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Advance Magazine Publishers un Trinity Haircare

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Trinity Haircare AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) un Advance Magazine Publishers, Inc radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedums – Lotte/EUIPO – Kuchenmeister (“KOALA LAND”)

(Lieta T-479/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “KOALA LAND” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “KOALA” — Reģistrācijas pieteikuma daļēja noraidīšana — Sajaukšanas iespēja — Faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts

(2016/C 392/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lotte Co. Ltd (Tokija, Japāna) (pārstāvji – M. Knitter un S. Schicker, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – M. Fischer)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Kuchenmeister GmbH (Soest, Vācija) (pārstāvis – P. Blumenthal, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 815/2014-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Kuchenmeister un Lotte

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lotte Co. Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 9. septembra spriedums – De Esteban Alonso/Komisija

(Lieta T-557/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Civildienesta noteikumu 24. pants — Lūgums sniegt palīdzību — Kriminālprocess valsts tiesā — Iestādes lēmums kļūt par civilprasītāju krimināllietā — Prasības noraidīšana pirmajā instancē acīmredzamas nepamatotības dēļ — Procedūras pārkāpumi — Civildienesta noteikumu 24. panta piemērošanas nosacījumi

(2016/C 392/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francija) (pārstāvis – C. Huglo, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji J. Currall un C. Ehrbar, vēlāk – C. Ehrbar un G. Berscheid)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2015. gada 15. jūlija rīkojumu De Esteban Alonso/Komisija (F-35/15, EU:F:2015:87), kurā tiek lūgts atcelt šo rīkojumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Fernando De Esteban Alonso sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 371, 9.11.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. septembra spriedums – *Paglieri Sell System/EUIPO* (“APOTEKE”)(Lieta T-563/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Grafiskas preču zīmes “APOTEKE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2016/C 392/53)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Paglieri Sell System SpA* (Pozzolo Formigaro, Itālija) (pārstāvji – P. Pozzi un F. Braga, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – K. Doherty un L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 23. jūlija lēmumu lietā R 2428/2014–5 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “APOTEKE” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Paglieri Sell System SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 9.11.2015.

Prasība, kas celta 2016. gada 5. augustā – *Gifi Diffusion/EUIPO* (“Footwear”)

(Lieta T-424/16)

(2016/C 392/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Gifi Diffusion* (Villeneuve-sur-Lot, Francija) (pārstāvis – C. de Chasse, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Crocs, Inc.* (Longmont, Kolorado, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs “Footwear” – Kopienas dizainparaugs Nr. 733 282–0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2015. gada 25. aprīļa lēmums lietā R 37/2015–3

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

- atzīt par spēkā neesošu Kopienas dizainparaugu Nr. 000733282-0001;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 6. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 62. un 63. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. augustā – Šroubárna Ždánice/Padome**(Lieta T-442/16)**

(2016/C 392/55)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Čehijas Republika) (pārstāvis – M. Osladil, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Eiropas Savienībai ir pienākums samaksāt prasītājai summu CZK 75 502 534 apmērā kā zaudējumu atlīdzību;
- piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, kurā tiek apgalvots, ka ir izpildīti visi nosacījumi, lai tiktu konstatēta Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība par zaudējumiem saskaņā ar LESD 268. pantu kopsakarā ar LESD 340. panta otro daļu:

- noteikdama antidempinga maksājumu atsevišķu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, kas vēlāk attiecināts arī uz importu no Malaizijas, Eiropas Savienība nav izpildījusi savas saistības, kas izriet no dalības PTO un kas īpaši paredzētas antidempinga nolīgumā;
- pārkāpdama antidempinga nolīgumu, tā ir izraisījusi LESD 216. panta 2. punkta pārkāpumu;
- Eiropas Savienības prettiesiskās darbības rezultātā prasītājai ir nodarīti zaudējumi CZK 75 502 534 apmērā;
- pastāvēja cēloņsakarība starp zaudējumu apmēru un Eiropas Savienības prettiesisko rīcību.

Prasība, kas celta 2016. gada 19. augustā – Spānija/Komisija**(Lieta T-459/16)**

(2016/C 392/56)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis – M. Sampol Pucurull, Abogado del Estado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 20. jūnija Īstenošanas lēmumu (ES) Nr. 2016/1059, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl tas attiecas uz Spānijas Karalisti noteiktu platībmaksājumu dēļ un ar ko tiek izslēgta summa EUR 262 887 429,57 apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, kam ir divas daļas.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas noteiktā vienotas likmes korekcija esot pretrunā Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. pantam, kā arī 1997. gada vadlīnijām (Dokuments Nr. VI/5330/97) par priekšnosacījumiem, kam būtu jāatbilst, nosakot korekciju no 20 % uz 10 %. Šāds pārkāpums nozīmējot Komisijas rīcības brīvības pārsniegšanu un samērīguma un tiesiskās palāvības principu neievērošanu.

- pirmkārt, Spānijas iestādes uzskata, ka dažādas vienotas likmes korekcijas esot pretrunā Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 2. punktam savienojumā ar 1997. gada vadlīnijām, kā arī samērīguma principam, jo Komisijas rīcībā neesot nopietnu un saprātīgu norāžu, lai nonāktu pie secinājuma, ka ir jānosaka finanšu korekcija 25 % apmērā ar kokiem apaugušām ganībām no 2009. līdz 2013. gadam, izņemot ar kokiem apaugušām ganībām piecās autonomās kopienās par 2009. gadu, kurām būtu jāpiemēro Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV 2004, L 141, 18. lpp.), 73.a panta 2.a punkts.

Spānijas iestādes arī sūdzas par Komisijas veiktu vienotas likmes korekcijas 10 % apmērā piemērošanu no 2009. līdz 2013. gadam ar krūmājiem apaugušām ganībām un ar kokiem (kārkliem) apaugušām ganībām 2009. gadam.

- otrkārt, Spānijas iestādes uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir pretrunā Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantam savienojumā ar samērīguma un tiesiskās palāvības principiem, jo šādi nav ticis ņemts vērā Regulas (EK) Nr. 796/2004 73.a panta 2.a punkts savienojumā ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 [(OV 2009, L 30, 16. lpp.)], 137. pantu.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. augustā – Portugāle/Komisija

(Lieta T-462/16)

(2016/C 392/57)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji – L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão un J. Saraiva de Almeida)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 20. jūnija Lēmumu C(2016) 3753, kas paziņots 2016. gada 21. jūnijā, ar kuru no Eiropas Savienības finansējuma izslēgti konkrēti izdevumi, kas radušies dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl, pamatojoties uz “trūkumiem konsolidācijā”, ar to no Eiropas Savienības finansējuma ir izslēgta summa EUR 29 957 339,70 apmērā saistībā ar izdevumiem, par kuriem Portugāles Republika paziņojusi saistībā ar platībatkarīgo atbalstu, par 2013. un 2014. finanšu gadu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvēības princips, Komisijai piekrītot īstenot valsts attīstības programmu, lai pielāgotu maksājumus saskaņā ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.), 41. panta 3. punktu, bet tad *a posteriori* atsakoties finansēt izdevumus, kas balstīti uz tai piedāvāto maksājumu pielāgojumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 73/2009 34., 36. pants un 41. panta 3. punkts.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. panta 2. punkts un samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. augustā – Portugāle/Komisija**(Lieta T-463/16)**

(2016/C 392/58)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji – L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão un J. Saraiva de Almeida)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 20. jūnija Lēmumu C(2016) 3753, kas paziņots 2016. gada 21. jūnijā, ar kuru no Eiropas Savienības finansējuma izslēgti konkrēti izdevumi, kas radušies dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl, pamatojoties uz “trūkumiem konsolidācijā”, ar to no Eiropas Savienības finansējuma ir izslēgta summa EUR 8 984 891,60 apmērā saistībā ar izdevumiem, par kuriem Portugāles Republika paziņojusi saistībā ar savstarpējo atbilstību, par 2011., 2012. un 2013. finanšu gadu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pamatojuma neesamība un Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV 2006, L 171, 90. lpp.), 11. panta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, kas ir pārkāpts Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.), 24. pants, kā arī Komisijas 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 319, 65. lpp.), 54. panta [1. punkta] c) apakšpunkta otrā daļa un 71. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1122/2009 26. un 53. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pamatojuma neesamība.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota “*ne bis in idem*” principa pārkāpšana.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota samērīguma principa un Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. panta pārkāpšana.

Prasība, kas celta 2016. gada 30. augustā – Sicignano/EUIPO – Inprodi (“GiCapri “a giacchett’e capri””)

(Lieta T-619/16)

(2016/C 392/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pasquale Sicignano (Santa Maria la Carità, Itālija) (pārstāvji – A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli, G. Petrocchi, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Inghirami Produzione Distribuzione SpA (Inprodi) (Milāna, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “GiCapri “a giacchett’e capri”” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 512 778

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 2. jūnija lēmums lietā R 806/2015–5

Prasītājas prasījumi:

— atcelt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 2. jūnija lēmumu lietā R 806/2015–5, ar kuru noraidīts kombinētas preču zīmes “GiCapri “a giacchett’e capri”” reģistrācijas pieteikums Nr. 12 512 778 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 35. klasē, un līdz ar to veikt reģistrāciju;

— piespriest *EU IPO* pilnībā atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus, nodevas un honorārus saistībā ar šo tiesvedību.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. augustā – České dráhy/Eiropas Komisija

(Lieta T-621/16)

(2016/C 392/60)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *České dráhy a.s.* (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvji – K. Muzikář, J. Kindl, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 22. jūnija Lēmumu C(2016) 3993 *final* lietā AT.4041 – *Twins*, ar kuru tika noteikta pārbaude atbilstoši Padomes 2002. gada 16. gada decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 20. panta 4. punktam, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pamatojoties uz dokumentiem, kas tika iegūti iepriekš uz pretiesiska lēmuma pamata veiktas pārbaudes laikā *České dráhy* komercietpās. Eiropas Komisija faktiski neesot drīkstējusi izmantot šādi iegūtus dokumentus, – arī pēc tam, kad bija pieņemts ar šo prasību apstrīdētais lēmums.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka dokumentus, uz kuriem pamatojoties ir ticis pieņemts apstrīdētais lēmums, Eiropas Komisija ieguva iepriekš veiktas pārbaudes laikā, un tas notika ārpus ar pārbaudes priekšmetu noteiktā konteksta, t.i. pretiesiski.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu un ar to saistīto Eiropas Komisijas pārbaudi ir īstenota nesamērīga iejaukšanās prasītājas privātajā sfērā. Faktiski Eiropas Komisija apstrīdēto lēmumu esot pieņēmusi, lai gan neesot juridiski pieņemamu dokumentu, un esot definējusi pārbaudes priekšmetu nepieņemami plaši un pārsniegusi savas pārbaudes pilnvaras.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot nepietiekami definēts pārbaudes priekšmets un mērķis, ņemot vērā, ka ar to tostarp esot nepieņemami plaši definēts laikposms, uz kuru attiecas pārbaude, un ka lēmums neesot pienācīgi pamatots.
 5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu un pēc tā veikto pārbaudi ir īstenota nepieņemama iejaukšanās prasītājas pamattiesībās un pamatbrīvībās, kas ir garantētas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu un (vai ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu), un ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pantu (vai ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu).
-

Prasība, kas celta 2016. gada 31. augustā – Čehijas Republika/Komisija**(Lieta T-627/16)**

(2016/C 392/61)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, J. Pavliš un J. Vlácil)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 20. jūnija Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/1059, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 3753) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl ar to ir izslēgti izdevumi, kas Čehijas Republikai radušies saistībā ar vienoto platībmaksājuma shēmu (VPS) EUR 84 272,83 apmērā, ciktāl ar to ir izslēgti izdevumi, kas Čehijas Republikai radušies saistībā ar ieguldījumiem vīna nozarē par kopējo summu EUR 636 516,20 apmērā, un ciktāl ar to ir izslēgti izdevumi, kas Čehijas Republikai radušies saistībā ar savstarpējās atbilstības nosacījumiem par kopējo summu EUR 29 485 612,55 apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja saistībā ar vienoto platībmaksājuma shēmu (VPS) izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 52. panta 1. punkta pārkāpumu. Komisija esot nolēmusi izslēgt no ES finansējuma izdevumus, lai gan neesot izdarīts neviens ES vai valsts tiesību aktu pārkāpums.

Saistībā ar ieguldījumiem vīna nozarē prasītāja izvirza vienu pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1306/2013 52. panta 1. punkta pārkāpumu. Komisija esot nolēmusi izslēgt no ES finansējuma izdevumus, lai gan neesot izdarīts neviens ES vai valsts tiesību aktu pārkāpums.

Saistībā ar savstarpējās atbilstības nosacījumiem prasītāja izvirza divus pamatus:

- Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1306/2013 52. panta 1. punkta pārkāpumu. Komisija esot nolēmusi izslēgt no ES finansējuma izdevumus, lai gan neesot izdarīts neviens ES vai valsts tiesību aktu pārkāpums.
- Pakārtoti prasītāja izvirza otru pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1306/2013 52. panta 2. punkta pārkāpumu. Pat ja pirmajā pamatā apstrīdētie iebildumi būtu Savienības tiesību pārkāpums (*quod non*), Komisija neesot pareizi novērtējusi šī pārkāpuma smagumu un Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu.

Prasība, kas celta 2016. gada 2. septembrī – Remag Metallhandel un Jaschinsky/Komisija**(Lieta T-631/16)**

(2016/C 392/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Remag Metallhandel GmbH (Šteire [Steyr], Austrija) un Werner Jaschinsky (St. Ulrich bei Steyr, Austrija) (pārstāvis – M. Lux, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

Ievērojot, ka OLAF – neiesniedzis nekādus vai arī iesniedzis nepietiekamus pierādījumus tam, ka silīcijam, kuru *Remag* importējusi no Taivānas, būtu Ķīnas izcelsme, – tomēr ir lūdzis un neatlaidīgi uzstājis, lai dalībvalstu iestādes atgūtu antidempinga maksājumus par visiem no Taivānas uz ES eksportētajiem silīcija metāla sūtījumiem saskaņā ar Padomes 2004. gada 2. marta Regulu (EK) Nr. 398/2004, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija importu (OV 2004, L 66, 15. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 11. nod., 50. sēj., 40. lpp.) un Padomes 2010. gada 25. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 467/2010, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes silīcija importam un piemēro to no Korejas Republikas sūtītam silīcija importam neatkarīgi no tā, vai silīcija izcelsme ir vai nav deklarēta Korejas Republikā (OV 2010, L 131, 1. lpp.), prasītāji lūdz Tiesu:

- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājiem prasības pieteikumā norādīto atlīdzinājumu kopā ar nokavējuma procentiem pēc likmes 8 % gadā un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt Vispārējā tiesā notiekošās tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Pirmkārt, pieprasot dalībvalstīm atgūt antidempinga maksājumus, pirms vēl izmeklēšanā tiek apstiprināta preču izcelsme, to darot tālab, lai novērstu, ka šiem it kā maksājamajiem maksājumiem iestājas noilgums, OLAF valstu iestādēm gan uzdeva, gan tās pamudināja pārkāpt Kopienas Muitas kodeksa (KMK) 220. panta 1. punktu un 221. panta 1. punktu.
2. Otrkārt, savā prasībā veikt piedziņu atstādama bez ievēribas apstākli, ka silīcija pārkraušana Ķīnā nepierāda to, ka silīcijs būtu Ķīnas izcelsmes, OLAF esot pārkāpis labas pārvaldības principu un nav izpildījis pienākumu izdarīt secinājumus, balstoties uz pierādītiem apstākļiem.
3. Treškārt, apgalvojot, ka visas no Taivānas eksportētās silīcija kravas attiecoties uz Ķīnas izcelsmes precēm, OLAF neesot ievērojis noteikumus par nepreferenciālas izcelsmes pierādīšanas pienākumu.
4. Ceturtkārt, OLAF – neņemot vērā pārstrādātā silīcija izmantošanu, apgalvodams, ka Taivānā notikusī pārstrāde nav pietiekama, lai rastos Taivānas izcelsme, – neesot ievērojis Eiropas Savienības Tiesas skaidrotos izcelsmes noteikumus.
5. Piektkārt, esot pārkāptas prasītāju tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2016. gada 7. septembrī – *Deichmann/EUIPO – Vans* (Svītras uz kurpes sāna attēls)

(Lieta T-638/16)

(2016/C 392/63)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Deichmann SE* (Essen, Vācija) (pārstāve – C. Onken, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Vans, Inc.* (Cyprus, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības pozīcijas preču zīme (Svītras uz kurpes sāna attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 263 895

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 6. jūlija lēmums lietā R 408/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai Iebildumu nodaļas 2014. gada 23. decembra lēmums tiktu atcelts, iebildumi Nr. B 001919210 tiktu apmierināti un Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 263 895 tiktu noraidīts;
- pakārtoti, atcelt Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 6. jūlija lēmumu lietā R 408/2015–4;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas (EK) Nr. 2868/95 19. noteikuma 2. punkta un 20. noteikuma 1. un 2. punkta, Regulas Nr. 207/2009 151. panta 1. un 2. punkta un tiesiskās noteiktības un atpakaļejošā spēka aizlieguma principu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 8. septembrī – GEA Group/Komisija

(Lieta T-640/16)

(2016/C 392/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GEA Group AG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji – I. du Mont un C. Wagner, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 29. jūnija Lēmumu C (2016)3920, ar kuru groza 2009. gada 11. novembra Lēmumu C (2009)8682, *final*, par EKL un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procesu (AT.38589 – Termiskie stabilizatori);
- pakārtoti, samazināt naudas soda apmēru un noteikt jaunu termiņu maksājumam un procentiem (pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas), un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija ir pārkāpusi Padomes 2002. gada 16. decembra Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 25. pantu, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, kaut gan bija beidzies noilguma termiņš.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts LESD 266. panta 1. punkts un prasītājas tiesības uz aizstāvību, jo prasītājam netika dota iespēja izteikt savus apsvērumus mutvārdos.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. un 3. punktu, jo tā prasītājam nepiemēroja 10 % griestus un tā piemēroja šos griestus citam pārkāpējam, prasītājam par sliktu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, jo tā ir atzinusi vienīgi prasītāju par atbildīgu rīcībā, par kuru ir atzīti atbildīgi citi pārkāpuma izdarītāji, kaut arī prasītājas atbildība ir vienīgi atvasināta, un tā ir sadalījusi papildus atbildību, kas izriet no pārējo pārkāpēju samazinātās atbildības, vienīgi par sliktu prasītājam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir rīkojusies *ultra vires*, ar atpakaļejošu spēku nosacīdama samaksas termiņu datumā, kurā nebija nekāda spēkā esoša juridiskā pamata maksājumam, un ka Komisija nav norādījusi pamatojumam atbilstoši LESD 296. panta 2. punktam, jo tā nav norādījusi, kādu iemeslu dēļ tā ir atkāpusies no savas prakses.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. septembrī – *Iame/EUIPO – Industrie Aeronautiche Reggiane* (“Parilla”)

(Lieta T-642/16)

(2016/C 392/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Iame SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvji – M. Mostardini, G. Galimberti, F. Mellucci, R. Kakkar, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Industrie Aeronautiche Reggiane Srl* (Reggio Emilia, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “Parilla” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 065 182

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 23. jūnija lēmums lietā R 608/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta pārkāpuma dēļ, jo ar šo lēmumu ir noraidīta apelācijas sūdzība lietā R 608/2015–1 un ir apstiprināta Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Parilla” Nr. 3065182, kuras īpašniece ir IAME S.p.A., atcelšana tās neizmantošanas dēļ attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7. un 41. klasē,
un līdz ar to
- noraidīt pieteikumu par Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Parilla” Nr. 3065182, kuras īpašniece ir IAME S.p.A., atcelšanu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. pantam attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 7. un 41. klasē,
- ja vien vēlāk atbilstošos termiņos netiek iesniegt argumenti un pierādījumi;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta pārkāpums un kļūdaina piemērošana.
-

